

בעזרת השם יתברך

Discourses on the
**Joy of
Mitzvah**

Collected from the
Holy Zohar

the teachings of the Holy Tanna

Rabbi Shimon bar Yochai זי"ע א

with the elucidating commentary of

Matok MiDvash

composed by the great

Rabbi **Daniel Frisch** זצ"ל

Translated and annotated by **Efraim Palvanov**

Edited by **Rabbi Yisroel Wilk**

Widely disseminated for the benefit of the masses
Lag B'Omer 5781

הקונטרס שמחה של מצוה

נתנדב ע"י הנדיבים החשובים
ידידנו המזכה את הרבים
בהפצת הזוהר הקדוש באופן השווה לכל נפש

הרה"ח **דוד בן חיה עליזה** שליט"א

לזכות ולכבוד האי גברא רבא ויקירא
הגה"צ רבי **משה פריש** שליט"א

בנו חביבו ויקירו של מרן רבינו הגה"ק
המחבר רבי **דניאל** זצוק"ל

בעל מתוק מדבש על הזוהר הקדוש ושא"ס
אשר האיר עיני העולם בתורת הנסתר

לזכות ולהצלחת אודלי'ה בת זלפה יפה בת זלפה

יה"ר שיזכו לזיווג הגון בקרוב ובניקל בסייעתא דשמיא
ויתברכו בכל מילי דמיטב

חלק מהקונטרס נתנדב

ע"י משפחת מרגליות המעטירה הע"י

לברכה והצלחה בכל הענינים

נתנדב לכבוד הבר מצוה

של הבה"ח יניק וחכים

כמר **אברהם נחמן**

בן **חדוה שרה וויינגארטען** ני"ו

לזכות ולהצלחת

הר"ר **מאיר מתתיהו** בן **פריידל** שליט"א

וכל משפחתו

לברכה והצלחה בכל הענינים

לזכות ולהצלחת

הר"ר **מאיר משה** בן **יטא רות** שליט"א

לברכה והצלחה בכל הענינים

לזכרון עולם

לעילוי נשמת

הר"ר **עזרא חיים**

בן **אברהם צבי אייזנמאן** ז"ל

הונצח ע"י בניו

משפחת שרייבער המעטירה הע"י

לעילוי נשמת

הר"ר **דוב** בן **שלמה** ז"ל

הונצח ע"י בנו היקר הר"ר **יעקב פישל לאופר** שליט"א

חלק מהקונטרס נתנדב

ע"י הר"ר דוד מאיר וויינגרטן שליט"א

לברכה והצלחה וס"ד בכל הענינים

לזכות ולהצלחת

הר"ר משה בן רחל לאה שליט"א

מרת רבקה חנה בת רינה תחי'

לזכות ולהצלחת

הר"ר שלמה דוד

בן יהודית מלכה רובין שליט"א

לזכות ולהצלחת

הר"ר דניאל יהושע שליט"א

וכל משפחתו

לזכות ולהצלחת

הר"ר שמאי שמחה

בן ליבא טאפער שליט"א

**יה"ר שכולם כאחד יתברכו מן השמים בברכה והצלחה
וסייעתא דשמיא בכל הענינים ברוחניות ובגשמיות ואך
טוב וחסד ירדפם כל הימים מתוך נחת והרחבת הדעת
עד ביאת גוא"צ בב"א.**

The Tremendous Importance of Studying the *Zohar*

In the holy books of the great Sages of Israel we find countless praises for one who immerses in the study of the Holy Zohar, and the incredible spiritual power of such study. While the Zohar is usually associated with deeply esoteric and mystical matters, in reality more than half of its content deals with simple and revealed concepts that can be understood by all, including many powerful words of *mussar* and *chizuk*. These teachings are meant to sanctify and strengthen a person, as well as to help them overcome the *yetzer hara* that seeks to pull a person away from the divine path. In our generation, it has become all too common for people to fall into the trap of materialism, focusing on the desires of the body instead of the holy soul. As pointed out by our Sages, the Zohar has the ability to save a person from this trap and to illuminate one's life in this world below, while at the same time opening the door to eternal life in the World to Come.

The saintly Chida (Rabbi Chaim Yosef David Azulai), in his *Avodat HaKodesh* (*Moreh B'etzba* siman 44), wrote: "The study of the Zohar transcends all other forms of study—even in the secrets that one does not understand—for it is a great rectification for one's soul." Similarly, Rabbi Eliezer Papo writes in his *Pele Yoetz* (in the section titled: Zohar): "The study of the Zohar is a supreme way to purify and sanctify the soul. Even if one makes many errors in understanding it, it is still important before the Holy One, blessed be He." The Ba'al haTanya (Rabbi Schneur Zalman of Liadi) wrote in his *Me'ah Sha'arim* that if one's heart is filled with folly and becomes a "heart of stone", the best antidote "is the study of the Zohar, for the word *zohar* means the radiant *light* that illuminates a dark place..." In other words, the Zohar has the power to illuminate even the darkest heart. Finally, Rabbi Israel Dov Ber of Wiladnik adds in his *She'erit Israel* that "The words

and expressions of the Holy Zohar themselves connect a person to God.”

For these reasons, it is all the more important to take up the study of the Zohar in our difficult days. The Zohar itself tells us that through its study, Israel will merit both great blessing in our present reality, as well as hastening the coming of Mashiach: “Israel is destined in the future to taste from the Tree of Life—which is the Zohar, and in the merit of its study they will be redeemed from their exile.” (Zohar III, 124b) “Many of the Children of Israel below in this world will have sustenance and spiritual rectification through the study of the Holy Zohar... and through this will come our righteous Mashiach and blow the great shofar to herald our freedom!” (*Tikkunei Zohar* 23b)

The Heavenly Gift That Our Generation Has Merited

Over the centuries, many profound commentaries have been written on the Zohar. However, most people are unable to penetrate those deeply mystical works. In his introduction to *Damesek Eliezer*, Rabbi Eliezer Tzvi of Komarno, זצ”ל wrote in the name of his father, Rabbi Yitzchak Isaac of Komarno, that it was the great wish of the Chozeh of Lublin that someone would be able to compose a *pesbat* commentary on the Zohar, which would allow every Jew to cleave to its holy words, and thereby connect to Hashem. For it is well-known that the primary way for a person to be to acquire devotion to Hashem is through the study of the Zohar.

It appears that the wishes of the *tzadikim* made an impression in the Heavens, and our generation—the generation of the “footsteps of Mashiach”—has merited to receive such a commentary. This is the great and wondrous commentary of *Matok MiDrash*, written

on the entirety of the Holy Zohar, elucidating it in a clear and simple fashion that is easily accessible and understandable by all. Now, every Jew who wants to enter Hashem's Chamber to serve Him with the stirrings of his heart and soul, has an opportunity to truly understand, to some degree, the secrets of Hashem and the mysteries of the Holy Torah.

The righteous emissary who merited to complete this holy task, with great *siyata d'shamaya*, was a saintly man who dedicated his entire life to strengthen the masses, the *mekubal* Rabbi Daniel Frisch, *ztk"l*. Building on the holy commentaries of previous *mekubalim*, Rabbi Frisch devoted many years of hard labor and continuous toil to produce a new, simplified commentary on the Zohar that could be understood by everyone. His commentary, as the well-known *Matok MiDvash*, has been extraordinarily successful, arousing tremendous interest across the Jewish world, both in the Holy Land and in the diaspora, in synagogues and study halls in all communities. It has been happily received with great appreciation and admiration, and its author has merited exalted words of praise from the *Gedolei Israel*. Today, the daily study of the Zohar with *Matok MiDvash* has become widespread around the world.

Spreading the Message Further

The righteous author of *Matok MiDvash* merited to have his wishes fulfilled in that his children continue walking the holy path that he paved. They have undertaken to further spread the powerful words of the Zohar and the secrets of the Torah as far and wide as possible. With great *siyata d'shamaya*, they established the Matok MiDvash Institute, dedicated to disseminating the holy teachings of the Zohar and *Matok MiDvash* through various means including the publication of beautiful books and the free distribution of

shorter *kuntresim*. These shorter treatises are compiled from the Zohar and *Matok MiDvash* on specific topics, such as working on a certain character trait or understanding a particular concept, and are distributed freely to enlighten people and assist them, to strengthen the masses and bring them boundless merits.

Recently, a new task has been undertaken to translate these short *kuntresim* of Zohar and *Matok MiDvash* from *lashon hakodesh* to English, to make the Zohar even more accessible so that everyone should have the opportunity to study it, and to merit benefitting from it. It is important to know that, first, these treatises deal only with the revealed aspects of Torah that are relevant and practical for every Jewish soul, and not with the more esoteric matters of Kabbalah. Second, these treatises have been produced through careful and meticulous translation, from the original Zohar and *Matok MiDvash*, to be as accurate and clear as possible, with additional helpful footnotes where necessary.

Attached here is the second such publication, ***Discourses on the Joy of Mitzvah***, relating the Zohar's profound teachings on the nature of happiness, and how to serve Hashem with true joy.

עבדו את ה' בשמחה

מצינו בדברי חז"ל מימרות רבות בהפלגת הענין של שמחה על קיום המצות ואי"ה עוד חזון למועד להרחיב בסגולה קדושה ונעלית זו. אולם כדאי לציין עתה את הדברים הנוראים שיובאו להלן למען דעת רבים מבני ישראל להזהר במשנה זהירות ודקדוק יתר בשפר מעלת קודש זו, זה לשון הרב מוהרח"ו זי"ע בהקדמתו לספר שער המצות בתוך דבריו הק' שם: השרש שהכל נשען עליו הוא שבעשיית המצוה אל יחשוב שהיא עליו כמשא, וממהר להסיר מעליו, אבל יחשוב בשכלו כאלו בעשותו אותה המצוה ירויה

Matok MiDvash

Introduction

"Serve Hashem with joy..." (Psalms 100:2)

We find in the words of our Sages many statements with regards to the notion of joy in the fulfilment of *mitzvot*, and God willing, in the future we hope to expand upon this holy and lofty matter. However, for now, it is worth mentioning the following wondrous words [of Rabbi Chaim Vital z"l] in order to make it known to the Jewish people at large, how important it is to be extremely cautious and exceedingly punctilious in this holy matter. Maharchu,¹ may his merit protect us, writes in his introduction to *Sha'ar HaMitzvot*: The root upon which everything depends is that a person engaged in a mitzvah should not think of it as a burden which he hastens to rid of. Rather, he should think in his mind as if by fulfilling this mitzvah he will earn thousands upon thousands of gold coins, and he will thereby be happy in fulfilling that mitzvah with a joy that has no end, with heart and soul, and a great desire [to fulfil it], as

1. Rabbi Chaim Vital (1543-1620), the primary disciple of the Arizal, who is often referred to as *Maharchu*, which stands for "our teacher, Rabbi Chaim Vital".

אלף אלפים דינרי זהב, ויהיה שמחה בעשותו אותה המצוה בשמחה שאין לה קץ מלב ונפש ובחשק גדול, כאלו ממש בפועל נותנים לו אלף אלפים דינרי זהב אם יעשה אותה. וזה סוד הפסוק תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה ובטוב לבב כו'.

וזה סוד רב ברונא (ברכות ט ע"ב) דחד יומא סמך גאולה לתפלה, ולא פסק חוכא מפומיה כל ההוא יומא, וזה יורה על אמונת בטחונו בבורא יתברך בתכלית האחרון יותר משאם היה השכר מזומן לפניו בפועל, וכפי גודל שמחתו באמת ובטוב לבב הפנימי, כך יזכה

Matok MiDvash

if he is really earning thousands upon thousands of gold coins by fulfilling that mitzvah. This is the secret of the verse “because you have not served Hashem, your God, with joy and with gladness of heart...”²

And this is the secret of Rav Berona (*Berakhot* 9b), who one day connected redemption with prayer, and “laughter did not cease from his mouth that entire day”.³ This teaches us the utmost depth of his faith and trust in the Blessed Creator, [for he rejoiced] even more than if he would have had the reward [for that mitzvah] right before him! According to the greatness of one’s true joy and gladness of heart, he will receive the Supernal Light, and if one becomes

2. Deuteronomy 28:47. This verse comes at the conclusion of a list of curses. The Torah warns that such curses may, God forbid, come upon the Jewish people if we do not serve Him with real joy, and instead see mitzvot as a burden that we would rather not be troubled with.

3. Here in the Talmud, the Sages are describing the importance of being *somekh geulah l'tefilah*—that one should begin the *Amidah* prayer immediately after reciting the blessing “*ga'al Israel*”. Rabbi Il'a relates how his brother Rav Berona is a “great man who rejoices in mitzvot”. We are then given an example of how much Rav Berona rejoiced in mitzvot: one time he was able to be *somekh geulah l'tefilah* precisely at sunrise (the earliest possible time to pray, and how the pious *vatikin* would do it, as Tosfot explain). For the rest of that day Rav Berona was in a state of pure joy and happiness.

לקבל אור עליון, ואם יתמיד בזה אין ספק שישרה עליו רוח הקודש, וענין זה נהג בקיום כל המצות כלם בין בעת שעוסק בתורה שיהיה בחשק גדול נמרץ בהתלהבות עצום כאילו עומד לפני המלך, ומשרת לפניו בחשק גדול למוצא חן בעיניו לקבל ממנו מעלה יתירה וגדולה, ועיין שם המשך הדברים.

וידועים דברי הרב מוהרח"ו זי"ע בפתיחת הספר הק' שער הכוונות, וז"ל: אסור לאדם להתפלל תפילתו בעצבון, ואם נעשה כך אין נפשו יכול לקבל האור העליון הנמשך עליו בעת התפילה כו', אמנם תהיה בשמחה יתירה וגדולה בכל האפשר כדמיון העבד המשמש את רבו בשמחה יתירה, ואם משמשו בעצבות, עבודתו נמאסת לפניו, וכמעט שיעקר המעלה והשלמות והשגת רוח הקודש תלויה בדבר זה בין בעת

Matok MiDvash

consistent in this, there is no doubt that he will merit to have *Ruach haKodesh* (Divine Inspiration) rest upon him. This notion applies to the fulfilment of all mitzvot, including when one is studying Torah. One should have a great and intense desire, with immense excitement, as if one is standing before the King, and serving Him with a great desire to find grace in His eyes, and receive from Him an additional and greater level...

Also well-known are the words of Maharchu, may his merit protect us, in the opening of the holy book *Sha'ar HaKavanot*: It is forbidden for a person to pray while in a state of sadness, and if he does so, his soul is unable to receive the Supernal Light which comes during prayer. Instead one should be exceedingly happy, as much as possible, like a servant who tends to his master with an exceeding joy. And if [the servant] tends [to his master] in sadness, his service is despicable before the master. Attaining spiritual elevation, perfection, and *Ruach haKodesh*, is mostly dependent on this [joy], whether it's during prayer or in the fulfilment of any other mitzvah. We see this, for example, in the Talmud

תפילתו ובין כשעושה איזה מצוה משאר המצוות, וכמו שכתוב בגמ' (ברכות ל ע"ב) מזהווא דהוה קא ברח טובא כו' ואמר תפילין קא מנחנא, ואל תבוז לענין זה כי שכרו גדול מאוד.

ובבר ציין המשנה ברורה (סימן תרסט ס"ק יא): והעידו על האר"י ז"ל שאמר שהמעלה העליונה שהשיג באה לו על ידי שהיה משמח בכל עוז בשמחה של מצוה, ומקורו מספר החרדים למוהר"א אוכרי זי"ע בהקדמה למצוות, אות ד, וזה לשונו: התנאי הרביעי השמחה הגדולה במצוה, דכל מצוה ומצוה שתודמן לו דורנא (מתנה) הוא דשדיר (ששלח) ליה קודשא בריך הוא, ולפי רום השמחה יגדל שכרו, וכן גילה הרב החסיד המקובל

Matok MiDvash

(*Berakhot* 30b), where it is written of he who was “exceedingly joyful” because he was “donning *tefillin*”.⁴ Do not scorn this matter, for its reward is tremendous.

As has already been highlighted in the *Mishnah Berurah* (669:11): They testified that the Arizal said, that the high level that he attained came to him through the fact that he would [always] become happy with all his strength in the joy of a mitzvah. The source for this is *Sefer HaHaredim*, written by our teacher the great Rabbi E. Ezkari,⁵ may his merit protect us, in the Introduction to Mitzvot, chapter 4: “The fourth condition is great joy in the fulfilment of mitzvot. Each mitzvah that a person has an opportunity to fulfil is a gift sent to him by the Holy One, blessed be

4. The Talmudic sage Rabbah caught his student Abaye in a state of excessive joy and reprimanded him for it. This is primarily because our Sages teach that in this time of exile, when we lack the Holy Temple, one should never be excessively joyous. Nonetheless, Abaye countered that he was allowed to be in such a joyous state because he was in the midst of donning tefillin!

5. Rabbi Elazar ben Moshe Ezkari of Tzfat (1533-1600) was a contemporary of the Ramak, the Arizal, and other great kabbalists during Tzfat's “golden age”.

מוהר"ר יצחק אשכנזי זצ"ל (הארי"י הק' זי"ע) לאיש סודו, שכל מה שהשיג שנפתחו לו
שערי החכמה ורוח הקודש, בשכר שהיה שמה בעשיית כל מצוה שמחה גדולה
לאין תכלית, ואמר שהיינו דכתיב (דברים כח, מז) תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך
בשמחה ובטוב לבב מרוב כל, פירוש מרוב כל - מכל מיני תענוג שבעולם, ומכל זהב
ופז רב ואבנים טובות ומרגליות. ויה"ר שנוכח כולנו יחד במהרה לאור גדול זה אבי"ר.

יד שבט תש"פ, יומא דהילולא הטי"

מכון "מתוק מדבש"

של מורינו הגה"צ בעל מתוק מדבש זצוק"ל

Matok MiDvash

He, and according to the level of joy in fulfilling that mitzvah will be the greatness of the reward he earns for it. The saintly *mekubal*, our teacher Rabbi Yitzchak Ashkenazi, the Holy Ari, revealed to his confidant that all which he achieved — that the gates of wisdom and *Ruach haKodesh* were opened for him — was in the merit of his immense, endless joy in the fulfilment of every mitzvah. And he explained that this is the meaning of what is written (Deuteronomy 28:47): 'because you have not served Hashem, your God, with joy and with gladness of heart above all [*merov kol*]...' The explanation of 'above all' [*merov kol*] is above all the joys and pleasures of this world, and above all the gold and vast wealth and precious stones and gems." May it be God's will that all of us, together, speedily merit this great light, amen!

Matok MiDvash Institute

14 Shevat 5780

the 15th *hillula* of our righteous teacher,

author of Matok MiDvash

Rabbi Daniel Frisch זצוק"ל

(Date of English translation: Sivan 5780)

הַכְנִיסָה בְּקוֹדֶשׁ, רַק בְּשִׂמְחָה, בּו יְבוֹאֵר שְׁעֵנִין הַשַּׁעַר וְהַפֶּתַח לַעֲבוֹדַת שְׁמִים הִיא מִדַּת הַשִּׂמְחָה.

(מקור המאמר צהר פרי' תרומה דף קסה ע"א, וצילוינו כרך ז עמ' תסז-תסח)

סֵלֹו לְרִכָּב בְּעֶרְבוֹת פִּירוּשׁוֹ שֶׁתִּשְׁבַּחוּ לְהֵהוּא דְרִכָּב בְּעֶרְבוֹת, וְשׁוֹאֵל וּמֵאֵן אֵיהּ וּמִי הוּא, וְאָמַר הֵהוּא רִקִּיעַ טָמִיר וְגִנִּיז דְקִימָא עַל גְּבֵי חֵיּוֹתָא אוֹתוֹ הִרְקִיעַ הַסְתוּם וְגִנְזוּ הַעוֹמֵד עַל גְּבֵי הַחַיּוֹת הַק',

Matok MiDvash

“Entry to Holiness is Only Through Joy”: Here will be explained that the gate and opening to true divine service is joy.

(Source: Zohar II on Terumah, 165a)

“Extol Him that rides upon the skies...”¹ The meaning of this verse is that one should praise He that “rides upon the skies”—and who is “He”? It is referring to that Firmament [*rakia*] which is hidden and concealed, standing above the Holy Beings...² and this is the *Sefirah*³ of

1. Psalms 68:5 states: “Extol Him that rides upon the skies, whose name is *Yah*, and rejoice before Him.”
2. In his vision of the *Merkavah*, God’s Holy Chariot, Ezekiel describes various *Chayot haKodesh*, “Holy Beings”, whose wings are “under the Firmament” (Ezekiel 1:23). We later read how Ezekiel heard the praises that these angels recite before God.
3. *Kabbalah* is based on the fundamental concept of *Sefirot*, ten divine energies that permeate every part of Creation. God built the universe through these Ten Sefirot, and everything in existence is in some way rooted in them. They are first discussed (in slightly different terms) in the Talmud (*Chagigah* 12a), and given a fuller explanation in *Sefer Yetzirah*, one of the most ancient Kabbalistic texts—traditionally attributed to the forefather Avraham. Of course, it is the Tanakh that first speaks, in brief allusions, of the Sefirot. (See, for example, I

ספר הזהר עם פרוש מתוק מדבש 15

והיינו [ספירת] הבינה דאיהו רכב פְּעֻבּוֹת שהוא רוכב בערבות שהוא בחינת התפארת.

ומש"כ וְעִלּוּ לְפָנָיו ומדייק כי מְלַפְּנֵי לֹא כְּתִיב שאז היה משמע מלפני

Matok MiDvash

Binah,⁴ which “rides upon the skies [*‘aravot*]”, which is the aspect of the Sefirah of *Tiferet*.⁵

Now let us analyze what is written [in the end of the verse], “... rejoice before Him [*lefanav*]”. It is not written “from

Chronicles 29:11.) They are famously depicted in a “Tree of Life” diagram which shows the Ten Sefirot interconnected by the 22 letters of the Hebrew alphabet. The Sefirot are as follows: the first is *Keter*, “Crown”, referring to willpower, and alternatively appearing (on a lower level) as *Da’at*, “Knowledge”; the second is *Chokhmah*, “Wisdom”; the third is *Binah*, “Understanding”; then *Chessed*, “Kindness”; *Gevurah*, “Restraint”, also called *Din*, “Judgement”; *Tiferet*, “Beauty”, also called *Emet*, “Truth”; *Netzach*, “Victory”, associated with qualities of persistence and faith; *Hod*, “Splendour” and “Gratitude”; *Yesod*, “Foundation”, generally referring to righteousness and sexual purity; and the tenth is *Malkhut*, “Kingship”, whose main quality is the ability to receive from all the other sefirot and manifest their potential. The first three Sefirot, called *Mochin*, “intellectual” faculties, are of a higher nature. The lower seven are referred to as *Middot*, “character traits”. The latter seven are themselves broken up into the first six “male” qualities, and the seventh (*Malkhut*) which is called *Nukva*, the “Feminine”.

4. As mentioned in the previous footnote, everything in existence somehow corresponds to, or is rooted in, one of the Ten Sefirot. The various layers of the Heavens also correspond to the Sefirot. The Talmud (*Chagigah* 12b) names the seven major layers of the Heavens as follows: *Vilon*, *Rakia*, *Shechakim*, *Zevul*, *Ma’on*, *Makbon*, and *‘Aravot*. The layer known as *Rakia*, the “Firmament”, corresponds to *Binah*.
5. The supernal Heavenly level of *‘Aravot* corresponds to the central Sefirah of *Tiferet*, which is located in the center of all the Sefirot. *Tiferet* is the root of the nation of Israel, and the root of the Torah.

ולמעלה מהבינה שהיא החכמה, אֵלֶּא לְפָנָיו שהוא סוד הבינה, דְּהָא לִית
מֵאֵן דִּינִדַּע בֵּיהּ כְּלוּם כִּי אֵין מִי שִׁידַע בַּחכְמָה שׁוּם יִדְיַעָה וְהַשְׁגָּה, אֲבָל
לְפָנָיו שהיא הבינה מֵאֵן דְּעִיִּיל לְקַמְיָה דְּהָאִי רְקִיעַ אֲצִטְרִיף לְמִיעַל
בְּחֻדָּה וְלֹא בְּעֵצִיבוּ כָּלֵל מִי שֶׁנִּכְנַס לִפְנֵי זֶה הָרָקִיעַ צָרִיךְ לִכְנֹס בַּשְּׂמִחָה
וְלֹא בַּעֲצָבוֹת כָּלֵל כִּי הַבִּינָה הִיא בַּעֲלַת הַשְּׂמִחָה, כְּגִין דְּהָאִי רְקִיעַ אֲצִטְרִיף
לִפְנֵי שׁוֹרָה הָרָקִיעַ גּוֹרֵם שֶׁהַעֲבוּדָה אֵלָיו תִּהְיֶה בַּשְּׂמִחָה, דְּתַמָּן לֹא שְׂרִיָּא עֲצִיבוּ
וְרוֹגְזָא כָּלֵל כִּי שֶׁם אֵינוֹ שׁוֹרָה עֲצָבוֹת וְכַעַס כָּלֵל, דְּהָא תַּמָּן כָּלֵל אִיהוּ
בְּחֻדָּה כִּי שֶׁם הַכֹּל הוּא בַּשְּׂמִחָה, לִכֵּן כְּתוּב וְעִלּוּ לִפְנָיו.

Matok MiDvash

before Him” [*milefanav*], which would imply going above and beyond Binah, to [the level of] *Chokhmah*. Rather, “before Him” [*lefanav*], which is the secret of Binah. For no one is able to know or attain anything at the level of Chokhmah; however, [the level] “before Him” —which is Binah—[is attainable].⁶ One who enters “before” this Firmament must enter in joy, and not with any sadness whatsoever, for Binah is the “master” of joy. The Firmament causes the service of Hashem be done with joy, for there [in the place of *Binah*] there is no sadness or anger at all, only happiness. Therefore it is written, “... rejoice before Him.”

6. The Sefirah of Chokhmah is above Binah. None are able to reach such a lofty level. Kabbalah speaks of four major universes or dimensions of Creation. The lowest, physical realm which we inhabit is called *Asiyah*. It corresponds to the lowest Sefirah, *Malkhut*. Above that is the realm of *Yetzirah*, where the angels reside, corresponding to the six Sefirot referred to as *Zeir Anpin*. Above that is the realm known as *Beriah*, corresponding to the Sefirah of Binah, and the *Rakia*. This is why the angels are described as being “below the *Rakia*”, for they are in *Yetzirah*, below *Beriah*. The highest universe is *Atzilut*, pure divine emanation, which none are able to behold, as God famously told Moshe (Exodus 33:20). This level corresponds to Chokhmah,

וְעַל דָּא כְּהֵן גָּדוֹל דְּקִימָא לְקַמִּיהּ וְעַל כֵּן כְּהֵן גָּדוֹל הָעוֹמֵד לִפְנֵי הַבִּינָה
בְּקֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, לֹא הָיָה עָאֵל לְבִי קְדָשָׁא בְּרַחֲמֵיהּ לֹא הָיָה נִכְנָס
בְּקֹדֶשׁ אֲלֵא בְּשִׂמְחָה, וְלֹא חֲזָאָה חֲדוּתָהּ וְהָיָה צָרִיךְ לְהִרְאוֹת שֵׁם שִׂמְחָה, דִּקְדָּא
אַתְרָא גָּרִים כִּי הַמָּקוֹם גּוֹרֵם שְׂצָרִיךְ לְהִיטִי שֵׁם בְּשִׂמְחָה, וְעַל דָּא כְּתִיב וְעַל
זֶה כָּתוּב עֲבָדוּ אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה בָּאוּ "לְפָנָיו" בְּרִנָּה פִּי לִפְנֵי הַבִּינָה

Matok MiDvash

Therefore, the *kohen gadol* who would stand before Binah in the Holy of Holies, would not enter there but with pure joy, and he had to express there joy, for the place itself necessitates joy.⁷ On this it is written, "Serve Hashem with joy, come before Him [*lefanav*] in song."⁸ This means *before*

which is why Chokhmah is essentially unattainable. Moreover, each name of God corresponds to the Sefirot and the Universes. The name associated with Chokhmah is *Yab*. The verse in Psalms upon which the Zohar here is expounding (68:5) says "Extol Him that rides upon the skies, whose name is *Yab*, and rejoice before Him." This means to tell us that the level of *Yab*, corresponding to Chokhmah, is unattainable, which is why we have to stay "before" it, or one level beneath, in the realm of Binah.

7. One day a year, on Yom Kippur, the High Priest would enter the inner-most area of the Temple, the "Holy of Holies". The Talmud (*Berakhot* 7a) relates that once Rabbi Ishmael (who was the High Priest) entered the Holy of Holies and witnessed God expressed as "*Akatriel Yab, Hashem Tzavaot*, sitting on His lofty throne." The wording of the Talmud is that Rabbi Ishmael was "*before and inside*", which can be understood as *before* God (see *Leshem Shevo V'achlama*, Vol. 2 4:24:7) and inside the Holy of Holies. "*Lifnei*" is the same term used in this Zohar passage and in Psalms (*lifnei*, and not *milifnei*). The Talmud also uses the same name of God, *Yab*. Accordingly, the *kohen gadol* in the Holy of Holies would reach the level of the throne of God, which is the realm of Binah (see *Eitz Chaim* 42:1 and Gra on *Tikkunei Zohar* [*tikkunim* from *Zohar Chadash*] p. 23a), as explained previously.

8. Psalms 100:2

היה צריך לבוא ברננה, דָּהָא אֶצְטְרִיף דְּלֹא לְאַחֲזָא בָּהּ עֲצִיבוּ כִּי הִיא צריך להזהר שלא להראות בה עצבות כלל.

העבודה בשמחה, כִּסָּא לְהִשְׁרָאֵת הַשְׁכִּינָה, יתבאר בו שהשמחה של מצוה צריכה להיות בפנימיות הלב, ואף להראותה כלפי חוץ.

(מקור המאמר זוהר פר' תרומה דף קסח ע"ב, ונציאונו כך 1 עמ' תקס)

וְשִׂמְחָתָ לְפָנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, דָּא אֵינִי בְּכֹס שֶׁל בְּרָכָה זֶה נֹאמֵר בְּכֹס שֶׁל בְּרָכָה, שְׂעִיז מִמִּשְׁיַח הָאָדָם שְׂמַחַת הַבִּינָה לְמַלְכוּת [הַשְׁכִּינָה] הַנִּקְרָאֵת כֹּס שֶׁל בְּרָכָה, כִּי כֹד בְּרִיךְ בְּרַשׁ בְּכֹס שֶׁל בְּרָכָה כִּשְׁהָאָדָם

Matok MiDvash

Binah it was necessary to come in song, and it was vital not to express any sadness whatsoever.

“Joyous Divine Service is the Key for Drawing the Shekhinah.”⁹ Here will be explained that the joy of mitzvah must be experienced in the inner recesses of one’s heart, and also to be expressed outwardly.

(Source: Zohar II on Terumah, 168b)

“And you shall rejoice before Hashem, your God...”¹⁰ This is said in reference to the cup of blessing, through which a person draws the joy of Binah into *Malkhut* [the Shekhinah],

9. The *Shekhinah* is God’s Divine Presence, as manifest in this lower world.

10. Deuteronomy 27:7.

מברך ברכת המזון על כוס של ברכה, אֶצְטְרִיף לְמַחְדֵּי צֶרֶךְ לַשְׁמוּחַ בַּפְּנִימִיּוֹת לְבוֹ, וְלֹאֲחֻזָּא חֶדְוָה וְגַם צֶרֶךְ לַהֲרֹאוֹת שְׂמֵחָה בַּחוּץ, וְלֹא עֲצִיבוּ כָּלֵל וְלֹא יִהְיֶה בַּעֲצָבוֹת כָּלֵל וְיִסִּיר הַדַּאגּוֹת מִלְּבוֹ כְּדֵי שֶׁלֹּא יִהְיֶה חֶלֶק לַחֲצִיצוֹנִים בְּבִרְכַּת הַמְּזוֹן, כִּי פִּינּוֹן דְּנִטִּיל בְּרֵי נָשׁ פּוֹס שֶׁל בְּרָכָה כִּיּוֹן שֶׁאֵדָם לֹקֵחַ

Matok MiDvash

which is called “the cup of blessing”,¹¹ for when a person recites *birkat hamazon* upon a cup of blessing, he must have a deep inner joy in his heart, as well as to express his happiness outwardly. He should not have any sadness at all, and should remove all worry from his heart, so that the *chitzonim*¹² should not receive any portion in the birkat

11. The final Sefirah, at the bottom of the “Tree” is *Malkhut*. Malkhut has nothing of its own, but rather acts as a receptacle that receives from the Sefirot above it. It is often paralleled to the moon, which similarly has no light of its own and only receives and reflects the light of the sun. We learned above that Binah is the place of goodness and joy. Through the cup of blessing, we are able to draw some of that joy to fill the emptiness of Malkhut. This is done by filling the cup of blessing—Malkhut—with *yayin bamesameach*, “wine that brings joy”, which comes from Binah (see *Sha’ar Ma’amarei Rashbi*, beginning of *Beresheet*). It is important to remember that Malkhut corresponds to the realm of Asiyah, our lower physical reality. Therefore, through the cup of blessing we are able to bring joy from the higher spiritual worlds into this physical world. The Shekhinah is associated with Malkhut, for it is the Divine Presence in this lower world. The Shekhinah is said to currently be in a state of exile and sadness, weeping over her children, Israel. Through the cup of blessing, one is able to affect a major spiritual rectification by infusing the Shekhinah with joy.

12. The “external forces” of the Sitra Achra (see *Sha’ar HaMitzvot* on Ekev, citing Zohar II on Terumah, 154) that during the time of the meal and birkat hamazon the external forces stand to try to take nourishment and “prosecute” man.

הכוס של ברכה בידו, קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָאִים עַל גְּבִיּהּ הַקִּבֵּה עומד עליו, ולא רק לפניו כמו בשעת האכילה, לכן וְאִיהוּ אֶצְטְרִיךְ לְאֶעֱטָפָא רִישִׁיהּ בְּחִדּוּהּ הוּא צָרִיךְ לַעֲטוֹף ראשו בשמחה, כדי שיהיה כסא להשראת השכינה העומדת עליו.

הַעֲמֵק בְּסוּד תּוֹרָה מְשַׂמַּח אֶת הָאָדָם, יתפרש בו גודל ענין הלימוד בחלק הסוד שבתורה, שבכחה לשמח את האדם.

(מקור המאמר מהר פר' פנחס דף רטז ע"ב זרע"מ, ונצי"אורינו כרך יד עמ' נח)

וְיִין יְשַׂמַּח לְכַב אֶנוֹשׁ ואנוש זה [מלאך] מט"ט, ויין דָּא יִינָא דְאֹרִייתָא

Matok MiDvash

hamazon. When a person takes the cup of blessing in his hand, the Holy One, blessed be He, stands above him—and not just *before* him as is the case during the time he is eating. Therefore, one should envelop his head in joy so that he becomes a seat for drawing down the Shekhinah that stands above him.

“The Study of the Secrets of the Torah Gladdens the Person”: Here will be explained the greatness of learning the secrets of Torah, and its power to bring a person joy.

(Source: Zohar III on Pinchas, 216b, Ra'aya Mehemna)

“And wine gladdens the heart of man (*enosh*)...”¹³ *Enosh*

13. Psalms 104:15

זהו יינה של תורה שהיא סודות התורה שהם משמחים את האדם, וזהו תכלית חיי האדם שיעסוק בתורה ובסודותיה, (ה"ג האג"ב) דְּכִתִּיב (משלי ט ה) לִכְּוֹ לַחֲמוֹ בְּלַחְמִי הוא רמז על לחמה של תורה דהיינו לנגלות התורה, וּשְׁתוּ בֵּינָן מִסִּכְתִּי הוא רמז על יינה של תורה שהיא סודות התורה, דְּהִכִּי סִלִּיק יֵין בְּחוּשְׁבֵּן סוּד כִּי יֵין עוֹלָה שְׁבַעִים כְּמִסְפֵּר סו"ד, ואמר וּמָה יֵין צָרִיף לְמַהוּי סְתִים וְחִתִּים דְּלֹא יִתְנַסֵּף לְעִבּוּדָה זָרָה וּמָה יֵין צָרִיף לְשׁוּמְרוֹ שִׁיחִיה סְתוּם וְחִתוּם שְׁלֹא יִתְנַסֵּךְ עַל יְדֵי גוֹי לְעִבּוּדָה זָרָה, אוֹף הִכִּי צָרִיף לְמַהוּי סְתִים וְחִתִּים סוּד דְּאוֹרֵייתָא וְכָל רִזִּין דִּילָּה כְּמוֹ כֵּן צָרִיף לְהִיּוֹת סְתוּם וְחִתוּם סוּד הַתּוֹרָה בְּכִלּוּת, וְכָל הַרְזִין שְׁלֵה בְּפִרְשׁוֹת, וְצָרִיף שְׁמִירָה מִלְּמוּסְרוֹ לְמִי שְׁאִינוּ

Matok MiDvash

refers to the angel Metatron¹⁴, and the wine refers to the “wine” of Torah, i.e. the secrets of the Torah, which gladden a person. This is the ultimate purpose of man’s life, to be occupied with Torah and its secrets, as it is written, “Come, eat of my bread...” (Proverbs 9:5), which is an allusion to the “bread” of Torah, i.e. the revealed part of the Torah, “...and drink the wine I have poured,” which is an allusion to the “wine” of Torah, the secrets of the Torah, as “wine” [יֵין] has a numerical value of 70, equal to “secret” [סוד]. And just as wine needs to be guarded and kept completely sealed, so that it will not be poured by a non-Jew to *avodah zara* (idolatry), so too the secrets of Torah need to be completely sealed. The secret of the Torah in general and all its secrets individually must be guarded and not relayed to someone who is unworthy, since the “wine” of Torah may only be passed on to those

14. The Zohar on Pinchas (217b) explains that the term *enosh* is the secret of Enoch (Hanoach) who is Metatron.

ראוי, (ה"ג הרמ"ק) דְּלֹא אֲשַׁתְּקִינן אֶלָּא לִירְאָיו שאין יינה של תורה נשקה
ונמסר אלא ליראיו, כמ"ש סוד ה' ליראיו.

שמחה מזומנת מלמעלה להקורא ק"ש בכונה, יבואר בו סגולת
ומעלת הקורא קריאת שמע בכונה, שיוכה להשפעת מדת
השמחה מלמעלה.

(מקור המאמר זהו פר' פנחס דף רלו ע"ב, ונצאורינו כך יד עמ' שמת)
אֲשַׁכְּחָנָא בְּסִפְרָא דְּרַב הַמְּנוּנָא סָבָא מִצַּתִּי בְּסִפְרוֹ שֶׁל רַב הַמְּנוּנָא סָבָא,

Matok MiDvash

who fear Him, as it is written, "The secrets of God are
for those who fear Him..."¹⁵

**"Joy is Reserved from Above for the One Who
Recites Shema with Kavanah"**¹⁶ Here will be explained
the great virtue of one who recites the *Shema* with
kavanah, who will merit receiving an abundance of joy
from Above.

(Source: Zohar III on Pinchas, 236b, Ra'aya Mehemna)

I have found in the book of Rav Hamnuna Saba that one

15. Psalms 25:14

16. *Kavanah* is generally translated as "intention" or "focus" and "devotion".
In the Kabbalah, a deeper level of kavanah is taught which entails
mystical meditations that one should have in mind in tefilah, recital
of *berakhot*, or when fulfilling a mitzvah.

כִּי כָל מֵאֵן דְּמִיִּיחַד יְחִידָא דָּא בְּכָל יוֹמָא כֹּל מִי שְׁמִיִּיחַד יְחִיד זֶה בְּכָל יוֹם, דְּהֵיִינוּ שְׁקוּרָא קְרִיאת שְׁמַע בְּכוּנָה כְּרָאוּי, חֲדָוָה זְמִינָא לִיָּה מְלַעֲלָא שְׁמַחָה מְזוּמְנָת לֹו מְלַמְעֵלָה, מְרָזָא דְּאַתְוֹן אֵלִין מְסוּר אֱלוֹ הָאוּתִיּוֹת, דְּהֵיִינוּ שׁ"מ מְהֵאִי סְטָרָא שׁ"מ מִן שְׁמ"ע מְצַד זֶה מִתְחִילַת הַפְּסוּק, א"ח מְהֵאִי סְטָרָא א"ח מִן אַח"ד מְצַד זֶה מְסוּף הַפְּסוּק, וּמְצָרְף אֶתְוֹן וּמְצָרְף אוֹתִיּוֹת אֱלוֹ בְּאוֹפֵן זֶה, לְמַפְרַע שְׁרִי מִתְחִיל לַחֲבֵר הָאוּתִיּוֹת לְמַפְרַע, דְּהֵיִינוּ מִתְחִיל מֵא' דֹּא'חַד שְׁבַסוּף הַפְּסוּק, וְאַחֲרַי כֵּךְ אוֹת ש' שֶׁל שְׁמַע שְׁבַתְחִילַת הַפְּסוּק, וּבְמִישׁוֹר סִיִּים אֲבָל ב' אוֹתִיּוֹת מ"ח מְסִיִּים בְּיוֹשֵׁר, דְּהֵיִינוּ תְחִילָה הֵמ' שֶׁל שְׁמַע שְׁבַתְחִילַת הַפְּסוּק, וְאַח"כְּ אוֹת ח' שֶׁל אַח"ד, וְסִימֵן אֶשְׁמ"ח שְׁיוּצָא מֵהֶם מֵלֵת אֶשְׁמ"ח, דְּכִתִּיב כְּלוּמַר שְׁזוּכָה לְמַש"כ אֶנְכִּי אֶשְׁמַח בִּיהו"ה

Matok MiDvash

who “unifies” this great unification each day¹⁷—meaning one who recites Shema with appropriate kavanah—joy is reserved for him from Above. This derives from the secret of the letters [of Shema]: the *shin* and *mem* from “Shema” at the beginning of the verse, and the *aleph* and *chet* [of *echad*, “one”] from the end of the verse. These letters can be rearranged and combined as follows: Begin by taking the letters in reverse, meaning the *aleph* of *echad* [אֶחָד] at the end of the verse, followed by the *shin* of *shema* [שְׁמַע] at the start of the verse; and finish by taking the remaining letters *mem-chet* in their consecutive order—meaning first the *mem* of *shema* [שְׁמַע] at the beginning of the pasuk, and then the *chet* of *echad* [אֶחָד]. Altogether, these letters spell *esmach* [אֶשְׁמַח], alluding to the fact that one merits, as is written, “I will rejoice [*esmach*] in God...”¹⁸ Literally in [the Name

17. The Shema being a proclamation of God’s absolute unity and oneness.

18. Psalms 104:34

דהיינו בה' מִמֶּשׁ, דָּא יְחֻדָּא קְדִישָׁא זהו יחוד קדוש, וְשִׁפּוּר אֵיחָד ויפה
ונכון הוא. וְהֵכִי הוּא בְּסִפְרָא דְחֲנוּךְ וכך כתוב בספרו של חנוך, דְּאָמַר כִּי
הָאִי גִּוּוֹנָא שאמר כעין זה, דהיינו דְּמֵיחָד יְחֻדָּא דָּא בְּכָל יוֹמָא
כי מי שמייחד יחוד זה בכל יום, חֲדָרָה זְמִינָא לִיה מְלַעֲלָא שמחה מזומנת
לו מלמעלה.

יין השמחה דְּכּוֹס שֶׁל בְּרָכָה, בְּבִחִינַת אִשְׁכּוּלֹת הַשְּׁכִינָה, יתפרש בו
ביאור מאמר הכתוב שקיום המצות משמחות את לב האדם.
(מקור המאמר נמקווי זהר מיקון כח דף עז ע"ב, ונציאוריו כרך ז עמ' תלה)
יין דְּכּוֹס דְּבִרְכָה יין של כוס של ברכה, שהיא יינה של השכינה הנקראת

Matok MiDvash

of] *God!*¹⁹ This is a holy unification, beautiful and correct.
Thus it is written in the Book of Enoch²⁰ that one who
“unifies” this unification each day has a supernal joy
reserved for him.

**“The Wine of Joy in the Cup of Blessing is
Tantamount to the ‘Clusters of the Shekhinah’”**

Here will be explained that the fulfilment of mitzvot
gladdens a person’s heart.

(Source: *Tikkunei Zohar* #28, page 72b)

The wine of the cup of blessing, which is the wine of the

19. One who recites the Shema with full kavanah unifies the Name of
God (YHVH) and thereby experiences a divine joy.

20. An ancient mystical text describing the spiritual journeys of Enoch

ספר הזהר עם פרוש מתוק מדבש 25

כוס של ברכה, עליה אתמר עליה נאמר ויין ישמח לבב אנוש כי זהו יין ושפע של ברכה, דתמן כי על זה נאמר פקודי יהוה ישירים משמחי לב שזה נאמר על המצות שמקיימים על כוס של ברכה כמו קידוש וברכת המזון, דאינון אשכולות דילה שהמצות הם אשכולות של השכינה.

Matok MiDvash

Shekhinah—also called “Cup of Blessing”—of whom it is said “And wine gladdens the heart of man...”²¹ This is the wine and abundance of blessing, of which it is said, “The precepts of God are right, rejoicing the heart...”²² This is said with regards to the mitzvot that are fulfilled through the cup of blessing, like kiddush and birkat hamazon, which are the “Clusters of the Shekhinah”.²³

(Hanoch), who transformed into the angel Metatron. (This is the meaning of Genesis 5:24, which states that “...Enoch walked with God, and he was no more; for God took him.”)

21. Psalms 104:15

22. Psalms 19:9

23. “Clusters” hints to the clusters of grapes from which wine is produced, hence the connection to the cup of blessing.

עבודת הקטרת להרבות שמחה בעולם, יבואר בו רוממות ושלמות ענין הקטרת שבאה להרבות השמחה בעולם.

(מקור המאמר מהר פרי' ויקרא דף יא ע"א, ונצאורינו כן י עמ' קטז)

וְעִילָא מְפַלְהוּ קְטֹרֶת, דְּאִיהוּ שְׁלִים מְפַלָּא ולמעלה מכל הקרבנות היא הקטרת לפי שהיא שלימה מכולם, וְלֹא אֶתִיָּא לָא עַל חֲטָא וְלֹא עַל אִשָּׁם וְלֹא עַל עֶזְרָא אֶלָּא עַל שְׂמִינָה ואינה באה לא על חטא ולא על אשם ולא על עון אלא על שמחה, כלומר שבאה להרבות שמחה בעולם לפי שהיא מתקנת בבינה שהיא עולם השמחה, כְּמָה דְּאֵת אֶמֶר כמו שנאמר שְׁמֵן וְקֹטֶרֶת יִשְׂמַח לֵב (פרי' ריח שמן אפרסמון וריח הקטרת, משמחין לב בני אדם).

Matok MiDvash

“The Work of the Incense is to Increase Joy in the World” Here will be explained the eminence and wholeness of *Ketoret*,²⁴ which comes to increase joy in the world.

(Source: Zohar III on *Vayikra*, 11a)

Greatest among the offerings is the Ketoret, which is the most perfect of them all. [Unlike the others] it does not come [to atone] for any sins, whether advertent or inadvertent. It only comes for the purpose of joy, in other words, to increase joy in the world since it rectifies Binah, which is the realm of joy, as it is written, “Oil and incense gladden the heart...”²⁵ (This means that the scent of the *afarsamon* oil and the scent of the Ketoret gladden the heart of a person.)

24. *Ketoret* is the special incense offering that was brought daily in the Holy Temple. Three additional portions were brought into the Holy of Holies by the High Priest on Yom Kippur.

25. Proverbs 27:9

עבודת ה' בשמחה מתחברת עם השכינה, יתבאר בו שמדת השמחה היא ממש בחינת השכינה הקדושה.

(מקור המאמר מהר פ' ויקרא דף ט ע"ג, ונצלוניו כרך י עמ' פג)

שְׂמִינָה דָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שְׂמִינָה נִקְרָאת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא הַשְׂכִּינָה, וְשְׂמִינָה
הָא אֲוִקְמוּהָ וְשְׂמִינָה הָרִי כִּבְר בִּי אֲרוּ הַחֲבֵרִים שֶׁהִיא הַשְׂכִּינָה כְּדִכְתִּיב
כִּי בְשְׂמִינָה תֵצֵאוּ וְגו' שְׂפִירוּשׁוּ וְזִמְיִנִין יִשְׂרָאֵל לְנִפְקָא מִן גְּלוּתָא
בְּהָאִי שְׂמִינָה שְׂעִתִּידִים יִשְׂרָאֵל לִצְאָת מִן הַגְּלוּת בְּזוּ הַשְׂמִינָה, וְיִמָּאן אִיהִי,
כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וְיִמִּי הִיא הַשְׂמִינָה, וְאִמֵּר הִיא הַשְׂכִּינָה, וְעַל דָּא וְעַל זֶה נֵאמַר

Matok MiDvash

“Serving Hashem with Joy Connects One to the Shekhinah” Here will be explained that joy is literally the aspect of the Holy Shekhinah.

(Source: Zohar III on Vayikra, 8b)

Joy is called *Knesset Israel*, which is the Shekhinah. As has already been explained, joy is the Shekhinah, as it is written, “For you shall go out with joy...”²⁶, which means that Israel is destined to go out of exile with this joy—and who is this joy? It is the Shekhinah.²⁷ And of this it written, “Serve Hashem with joy” meaning that one should not serve the name *Havayah*—which is the aspect of *Tiferet*²⁸—without

26. Isaiah 55:12

27. The Shekhinah is said to be in exile along with Israel. When the exile ends, Israel and the Shekhinah will return together. Thus, the verse in Isaiah can be read to mean that Israel will go out of exile together with the Shekhinah, also known as “joy”.

28. Each Sefirah corresponds to one of the names of God. For example, the Sefirah of Chessed corresponds to *El*, while the Sefirah of Gevurah corresponds to *Elohim*. The central Sefirah of *Tiferet* corresponds to the most important name, the Tetragrammaton,

עֲבָדוּ אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה ר"ל שלא יהיה העבודה אל השם הוי"ה שהוא [בחינת] התפארת בלי כניסתו עם המלכות, שח"ו זה מפריד אלוף וחייב מיתה, אלא ייחד את התפארת הנקרא הוי"ה עם המלכות [השכינה] הנקראת שמחה, בְּמָה דְּכָתִיב כמו שנאמר בְּזֹאת יָבֵא אֶהְרֶן אֶל הַקֹּדֶשׁ פ"י במדת המלכות הנקראת זאת, יבא אל הקדש שהוא [בחינת] התפארת, וְכֵלָא חֵד בין "שמחה" בין "זאת" הכל הוא ענין אחד של כנויי השכינה.

Matok MiDvash

uniting it with Malkhut, for that would, God forbid, make a tremendous division [within the unity of God] and is worthy of a capital punishment. Rather, one must unite Tiferet, called Havayah, with Malkhut (the Shekhinah), called "joy", as it is said, "With this [זֶה] shall Aharon come into the holy place..."²⁹ The explanation is that [Aharon shall come] with the attribute of Malkhut, called זֶה,³⁰ and enter the holy place, which is the aspect of Tiferet. All of this is speaking of the same matter, for "joy" [simchah] and "זֶה" are both names for the Shekhinah.³¹

commonly referred to as *Havayah* since it is forbidden to pronounce the name as it is written.

29. Leviticus 16:3

30. The word זֶה cryptically alludes to Malkhut (see *Sha'arei Orah*, sha'ar 1 and *Pardes Rimonim* 23:7).

31. To summarize, the deeper meaning of the verse "Serve Hashem with joy" is that "joy" refers to the Shekhinah. Thus, when one serves God joyously, they restore the Shekhinah (generally in a state of exile) to the Tetragrammaton, causing a great unification and rectification.

העבודה בשלימות היא רק בשמחה, בו יורחב ענין העבודה שבלב זו תפלה שצריכה להיות בשמחה, ולהיפך מזה נחשבת ח"ו כגוף בלא נשמה.

(מקור המאמר מהר פרי' ויקרא דף ט ע"א - ע"ב, ונצי"אוינו כרך י עמ' עט - פא)

פֶּתַח רַבִּי יְהוּדָה וְאַמֵּר הַתְּחִיל לִפְרֹשׁ מִשְׁכַּח עֲבָדוֹ אֶת יְהו"ה בְּשִׂמְחָה בְּאוֹ
לִפְנֵי בְּרִנָּה, וּמִפְּרֹשׁ עֲבָדוֹ אֶת יְהו"ה בְּשִׂמְחָה, הִכִּי אוֹלִיפְנָא כִּךְ
לְמַדְנֵנוּ, דְּכָל פּוֹלְחָנָא דְּבַעֲי בְּרֵשׁ לְמַפְלַח לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כִּי כָל עֲבוּדָה
הַתְּפִלָּה שְׁצִירִךְ הָאָדָם לְעִבּוּד לְהַקְבִּי, בְּעֵי בְּחִדּוּתָא בְּרַעְיוּתָא דְּלִפְנֵי צִיּוֹן
לְהוֹיֹת בְּשִׂמְחָה וּבְרַצוֹן הַלֵּב, בְּגִין דִּישְׁתַּכַּח פּוֹלְחָנִיה בְּשִׁלְמוֹ כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה
עֲבוּדָתוֹ בְּשִׁלְמוֹת, כְּלוּמָר שֶׁתִּהְיֶה תְּפִלָּתוֹ מִעֲמֻקֵּי הַלֵּב וְהַנֶּפֶשׁ הַמִּשְׁתַּתְּפֶת עִם הַגּוֹף,
וְאִם אֵין תְּפִלָּתוֹ בְּשִׂמְחָה הִיא תְּפִלָּה בְּלֹא כּוֹנֵן, שֶׁהִיא כְּגוֹף בְּלֹא נִשְׁמָה.

Matok MiDvash

“Complete Divine Service is Only Achieved Through Joy” Here will be explained that “service of the heart” meaning prayer³², must be done in joy. Otherwise, it is considered like a body without a soul, God forbid.

(Source: Zohar III on Vayikra, 8a-b)

Rabbi Yehuda opened by explaining the verse, “Serve Hashem with joy, come before Him in song.”³³ He explained: we have learned the meaning of this verse is that all prayer that man is obligated to in the service of God must be done with joy and a willing heart. In this way, his service will be complete, meaning it will come from the depths of the heart and the soul which unites with the body. And if one’s prayer is not joyous, it carries no *kavanah*, and is like a body without soul.

32. See *Taanit* 2a.

33. Psalms 100:2

וְאִי תִימָא פּוֹלְחָנָא דְקֶרְבָּנָא הָכִי הוּא וְאִם תֹּאמַר שְׂגָם עֲבוּדַת הַקֶּרֶבֶן, דִּהְיִינוּ מִי שְׂמֻקְרִיב קֶרֶבֶן חֲטָאת עַל חֲטָאוֹ, גַּם עֲבוּדָה זֹאת צְרִיכָה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם לֹא אֶפְשָׁר דְּבַר זֶה אִי אֶפְשָׁר לְהַבִּיא קֶרֶבֶן חֲטָאת בְּשִׂמְחָה, דִּהָא הָהוּא פֶּר נֶשׁ דְּעֵבֶר עַל פְּקוּדָא דְמֵאֲרִיָּה כִּי זֶה הָאִישׁ שֶׁעָבַר עַל מִצְוֹת קוֹנֵנוּ, דִּהְיִינוּ עַל פְּקוּדָא דְאֲוִרִיתָא שֶׁעָבַר עַל מִצְוֹת הַתּוֹרָה, וְתָב לְקַמֵּי דְמֵאֲרִיָּה וּשְׁב לִפְנֵי קוֹנֵנוּ, בְּמֵאֵן אֲנִפִּין יְקוּם קַמֵּיהּ בְּאִיזָה פָּנִים יְקוּם לִפְנֵינוּ, הָא וְדָאִי בְּרוּחַ תְּבִירָא בְּרוּחַ עֲצִיב הָרִי וְדָאִי שְׁצִירֵךְ לַעֲמוֹד לִפְנֵינוּ בְּרוּחַ נִשְׁבְּרָה וּבְרוּחַ עֲצוּבָה, כִּי בְּכַדִּי שֶׁתִּשְׁוֹבְתוּ תִּהְיֶה מְקוּבַּלֶּת צִירֵךְ הָאָדָם לִהְיוֹת בִּהְכֻנְעָה וּבְחֻרְטָה עַל הָעֵבֶר, אִם כֵּן אֵין הוּא שְׂמֻחָה אֵין הוּא רִנָּה אִיפֹה הִיא הַשִּׂמְחָה וְאִיפֹה הִיא הָרִנָּה שְׁצִירֵךְ לִהְיוֹת בַּעַת הַקֶּרֶבֶת הַקֶּרֶבֶן.

Matok MiDvash

You might say that the sacrificial services—where one brings a sin-offering because he has transgressed—must also be done in joy!³⁴ However, it is impossible to bring a sin-offering with joy, since the person bringing the offering has transgressed a mitzvah of His Maker, a commandment of the Torah. And now the person is returning to [stand] before His Maker. How should one stand before Him? Of course, one should stand before Him with a broken and sad spirit, because in order for his repentance to be accepted, the person needs to be submissive and regretful for what he has done. If so, where is the “joy” and the “song” that is needed during the bringing of an offering?

34. Since the daily prayers were instituted by the Sages in place of the daily sacrifices that used to be brought in the Temple, one might argue that all sacrifices must have also been done with great joy. However, this is not reasonable, since a person would bring an offering for having transgressed a mitzvah—so how could they be happy? On the contrary, they would be rightfully sad!

אֵלָא תַמֵּן תְּנִינָן אלא למדנו שם בברייתא, הֵהוּא בַר נָשׁ דְּחָטִי קָמִי
מְאֲרִיָּה וְעֵבֶר עַל פְּקוּדֵי זֶה הָאָדָם שֶׁחָטָא לִפְנֵי קוֹנוֹ וְעֵבֶר עַל מִצְוֹתָיו,
וְאֵתִי לְקַרְבָּא קְרַפְנָא וְבָא לְהַקְרִיב קֶרֶבֶן חֲטָאתוֹ, וְלִתְקַנָּא גְרָמִיָּה וְלִתְקַן אֶת
עֲצָמוֹ מִמָּה שֶׁנִּפְגַּם בְּחֲטָאוֹ, בְּרוּחַ תְּבִירָא בְּרוּחַ עֲצִיבָא בְּעֵי לְאַשְׁתַּפְּחָא
הוּא צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּרוּחַ נִשְׁבְּרָה וְכִרְוּחַ עֲצוּבָה, וְאֵי בְּכִי שְׂפִיר מְכֻלָּא וְאִם
הוּא בּוֹכָה הוּא טוֹב מִן הַכֹּל, אִם כֵּן הָא שְׂמִיחָה הָא רְנָנָה לָא אֲשַׁתַּפַּח
הָרִי שְׂמִיחָה וְהָרִי רְנָנָה לָא נִמְצָא בּוֹ.

אֵלָא בְּמֵאֵי אֲתַתְקַן אלא במה נתקן השמחה והרננה שצריכים להיות בעבודת
הקרבן, וְאִמְרֵיהֶם נִתְקַנִּים בְּהִנְהוּ פְּהִינִי וְלִינֵאִי עַל יְדֵי הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם,
דְּהָא אֵינּוֹן אֲשִׁלִּימוּ שְׂמִיחָה וְרְנָנָה בְּגִיגִיָּה כִּי הֵם מְשַׁלְּמִים אֶת הַשְּׂמִיחָה
וְהָרְנָנָה בְּשִׁבְלֵיהֶם.

ומפרש שְׂמִיחָה בְּכִהְנָא אֲתַקֵּימֵם השמחה מתקיימת על ידי הכהן, בְּגִין דְּהוּא

Matok MiDvash

Indeed we have learned in a *Baraita*:³⁵ A person who sinned before His Maker and transgressed His commandments, and now comes to bring a sin-offering to rectify himself from the blemishes of his sin, must come with a broken and sad spirit. It is even better if he cries. Therefore, no “joy” and no “song” will be found within him.

So, how will there be “joy” and “song” which is necessary in the sacrificial service? It comes through the *Kohanim* and *Levi'im*, for they [facilitate the service and] are “joyous” and “sing” on his behalf.

The joy is fulfilled through the *kohen*, for he is always distant

35. *Baraita* refers to a set of oral teachings that were recorded around the time of the Mishnah, but were not included in the Mishnah itself. They are often cited in the Talmud as part of the Talmudic discussion.

רְחִיקָא מִן דִּינָא תְּדִיר לִפִּי שֶׁהוּא רְחוּק תָּמִיד מִן הַדִּין כִּי שׁוֹרְשׁוֹ בְּמִדַּת הַחֶסֶד, עַד שֶׁגַּם שְׁחִיטַת הַקֶּרֶבֶן, הִיָּה זֶה שׁוֹחֵט, וְכִהְנֵא בְּעֵי לְאַשְׁתַּבַּח תְּדִיר בְּאַנְפִּין נְהִירִין חֲדָאן יְתִיר מִכָּל עֲמָא וְכֵהֵן צָרִיךְ לִהְיוֹת תָּמִיד בַּפְּנִים מְאִירוֹת וּשְׂמֻחוֹת יוֹתֵר מִכָּל שֶׁאֵר הָעַם, דְּהָא פְּתָרָא דִּילִיָּה גָרִים כִּי הִכְתָּר שְׁלוֹ שֶׁהוּא מִדַּת הַחֶסֶד, שָׁבוּ אַחֲזוּזִים הַכֹּהֲנִים גּוֹרֵם לוֹ הַשְׂמֵחָה, כִּי הַחֶסֶד מִקְבֵּל תָּמִיד מִדַּת הַשְׂמֵחָה [מִבְּחִינַת] הַבִּינָה.

וּמִמְשִׁיךְ דְּבָרָיו וְאָמַר כִּי רִנָּה בְּלִיָּאִי הִרְנָה מִתְקִיֶּמֶת עַל יְדֵי הַלְוִיִּם, וְהָכִי הוּא וְכֵן רָאוּי לִהְיוֹת, דְּהָא לִיָּאִי מְשַׁתְּבַּחֵי עַל שִׁיר לְעֶלְמִין כִּי הַלְוִיִּם נִמְצְאִים לְעוֹלָם עַל הַשִּׁיר וְעִי"ז הָיוּ מִמְתִּיקִים אֶת דִּינֵי הַגְּבוּרָה כְּמָה דְּאוֹקְמוּהָ כִּמוֹ שֶׁבִּיאָרוּ הַחֲבָרִים בַּמָּקוֹם אַחֵר.

Matok MiDvash

from *Din*,³⁶ being that he is rooted in the attribute of *Chessed*. For this reason the slaughtering of sacrifices was carried out by a non-kohen. A kohen always needs to be exceedingly joyous and with a happy face, more so than the rest of the nation. This is because the “crown” of the kohen is the attribute of *Chessed*, and by being rooted in that attribute, it causes him to be joyous, since *Chessed* always receives the attribute of joy from [the aspect of] *Binah*.³⁷

He (Rabbi Yehuda) continued to explain: “song” is fulfilled through the *Levi'im*. And this is appropriate, for the role of the *Levi'im* was always to sing [in the Temple], and through this they would “sweeten” the judgements of *Gevurah*, as explained elsewhere.

36. “Judgement”, another name for the Sefirah of *Gevurah*. The kohanim are spiritually rooted in the opposite Sefirah of *Chessed*, “kindness”.

37. It was explained previously that *Binah* is the source of joy. The next Sefirah following *Binah* is *Chessed*, which is why *Chessed* is continuously

וְאֵלֶּיךָ קִיּוּמִין עֲלִיָּה וְאֵלֶּיךָ וְהַלּוּיִם עוֹמְדִים עַל הַקֶּרֶבֶן, וְכִיָּה אֲשַׁתְּלִים
פּוֹלְחָנָא לְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְעַל יְדֵי הַקֶּרֶבֶת הַקֶּרֶבֶן נִשְׁלֶמֶת הַעֲבוּדָה
לְהַקְבִּיָּה, כִּי פֶהֱנָא קָאִים עֲלִיָּה וְכַוּוֹן מִלֵּין בְּחִדּוּתָא בְּרַעוּתָא הַכֵּן עוֹמֵד
עַל הַקֶּרֶבֶן וּמַכּוּיִן דְּבָרִים בְּשִׂמְחָה וּבְרִצּוֹן, לְיַחְדָּא שְׁמָא קִדְשָׁא בְּדִקָּא יָאוּת כּוּדִי
לִיַּחַד אֶת שֵׁם הַקֹּדֶשׁ כְּרָאוּי לְהִיּוֹת, וְלִיּוֹאֵי בְּשִׁיר וְהַלּוּיִם בְּשִׁיר, בְּדִין כְּתִיב עַל
זֶה נֹאמַר דְּעוּ כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים, דָּא הוּא קֶרְבֵּן לְקֶרְבָּא רַחֲמֵי בְּדִינָא
זֶהוּ קֶרֶבֶן לְקֶרֶב רַחֲמִים בְּדִין, וּמִתְבַּסֵּם כָּלָא וְאִזְכֵּר מִתְבַּשֵּׁם וְנִמְתַּק, כִּי הַשֵּׁם
הַזֶּה הוּא רַחֲמִים מִמֵּתִיק אֶת שֵׁם הָאֱלֹהִים שֶׁהוּא דִין, עַד שֶׁמִּתְהַפֵּךְ לְרַחֲמִים.

Matok MiDvash

And these Kohanim and Levi'im are present by the sacrificial services, and through the bringing of offerings, the divine service to the Holy One, blessed be He, is complete. For the kohen stands over the offering and directs things with joy and good will in order to unite the Holy Name, as it is supposed to be. And the Levi'im [do their part] through song. Of this it is said, "Know that Hashem is Elohim..."³⁸ This is referring to sacrifices, to bring *Rachamim* [Mercy] together with *Din*.³⁹ Thus, everything is "scented" and "sweetened", for the name Havayah (which is Rachamim) sweetens the name Elohim (which is Din) until the latter is transformed into Rachamim.⁴⁰

receiving a direct, uninterrupted flow of joy straight from its source in Binah.

38. Psalms 100:3, the verse that follows "Serve Hashem with joy..."

39. The Zohar is explaining that the word *korban* (sacrificial offering), whose root meaning is one that connotes bringing closeness, is called such because the *korban* causes *Rachamim* to be brought close together with *Din*.

40. As mentioned previously, each name of God corresponds to a certain Sefirah. The name Havayah (the Tetragrammaton) corresponds to the

ושאל הַשָּׁמַיִם עתה שבת המקדש חרוב, דָּלָא אֲשַׁתְּמַח קְרַבְנָא שאי אפשר להקריב קרבן, מֵאֵן דְּחָטִי קָמִי מְאָרִיָּה וְחָב לְגַבִּיָּה מי שחטא לפני קונו ושב בתשובה אליו, וְדָאִי בְּמִרְרוֹ דְּנַפְשָׁא פְּעָצִיבּוּ בְּכִכָּה בְּרוּחַ תְּבִירָא ודאי צריך להיות במירות הנפש בעצבות ובכביה וברוח נשברה, אם כן הֵיאֵךְ אֻקִּים שְׂמִיחָה וְרִנָּה איך מקיים שמחה ורננה הצריכים לעבודת ה', כי תשובה היא אחת ממצות ה' שצריכים לקיימה בשמחה, ועיקר התשובה היא לדאוג ולהתעצב על עונותיו, אם כן איך יכול האדם לקיים מצוה זו בשמחה, הָא לָא אֲשַׁתְּפַחוּ גַבִּיָּה הרי לא נמצאים שמחה ורננה עמו.

ומתוך ואמר אֵלָא הָכִי אֻקְמִיָּה אלא כך פירשו החברים, דְּתוֹשְׁבָהּ דְּמְאָרִיָּה וְחִדּוּתָא דְּאֻרִיָּתָא וְרִנָּה דְּאֻרִיָּתָא כי כשמשבח את קונו ושמח

Matok MiDvash

And he asked: Now that the Holy Temple lies in ruins and it is impossible to bring offerings, one who sins before His Maker and returns to Him in repentance certainly needs to come with a bitter soul, with sadness, in tears, and with a broken spirit. If so, how does one fulfill “joy” and “song” which are essential for divine service, since repentance is also a mitzvah which must be fulfilled with joy? If the key to repentance is to be distressed and saddened over one’s sins, how can a person fulfill this mitzvah with joy when no “joy” or “song” is found within him?

The answer, as explained by the *chaverim*.⁴¹ When one praises His Maker, and rejoices in the study of Torah, and learns Torah with song—this is the “joy” and “song” required for

central Sefirah of Tiferet, also known as *Rachamim*, “Mercy”. The name Elohim corresponds to the Sefirah of Gevurah, or Din.

41. Rabbi Shimon bar Yochai’s circle of mystics were known as *chaverim*, literally “companions”.

בלימוד התורה ולומד את התורה ברינה, דא הוא שמחה ורננה זהו השמחה והרננה הצריכים לעבודת ה', כלומר לעולם יהא אדם דואג בקרבו על עונותיו, אבל בהיותו עוסק בשבחי של מקום ובלימוד התורה אז צריך להיות בשמחה ובניגון וקול ערב, ובזה מקיים שמחה ורננה בשמחת לבו בתורה.

העבודה במשכן כדי לשמח את ישראל, יתבאר בו שענין העבודות שבמשכן עוררו את מדת השמחה בכל העולמות.

(מקור המאמר ספר פר' אמור דף פח ע"ב-פ"ג ע"א גרע"מ, ונציאונו כך יא עמ' מיד)

על ידא דקהנא נהרין בוצינן בכלא עילא ותתא על ידי הכהן איש החסד היו מאירים הנרות בכל מקום בין למעלה בשבע ספירות [של בחינת]

Matok MiDvash

divine service. In other words, a person should always be distressed over his sins, but when it comes to praising God and learning Torah, then he should be joyous, and in song, with a pleasant voice. Through this one fulfills [the need for] "joy" and "song", by gladdening his heart in Torah.

"Service in the Mishkan in Order to Gladden Israel" Here will be explained that the services performed in the *Mishkan* aroused the attribute of joy within all the worlds.

(Source: Zohar III on Emor, 88b-89a, Ra'aya Mehemna)

Through the kohen, the man of Chessed, the lamps [of the Menorah] illuminated in every place, both above in the seven

התפארת ובין למטה במנורה עצמה שהיא סוד המלכות הנקראת בת שבע, ויאירו שבעת הנרות בשבע ספירות דמלכות, ועל ידי זה לְמַחְדֵּי חִידוֹ לשמח את ישראל בשמחת הבינה מצד הקטרת, וּלְאַשְׁתַּכְּחָא חִידוֹ בְּכָל סְטָרִין בְּאַדְלָקוּתָא דְּבוֹצֵינִין ושתמצא השמחה בכל הצדדים על ידי המשכת השמן והדלקת הנרות, דְּהָא תְּרִין אֲלִין עַל יָדָא דְּכֶהֱנָא כי אלו השני דברים דלקמיה שהיו בבת אחת היו על ידי הכהן, לְאַשְׁתַּכְּחָא חִידוֹ בְּכָל סְטָרִין

Matok MiDvash

Sefirot (of the aspect) of Tiferet⁴², and below in the [physical] Menorah itself, which is the secret of *Malkhut*, called “Bat-Sheva”,⁴³ So that the seven lamps [of the Menorah] illuminated the seven Sefirot of Malkhut⁴⁴. Through this, Israel was gladdened with the joy of Binah, from the side of the Ketoret.⁴⁵ Joy was spread to all sides through the [incense] oil and the lighting of the lamps, for these two

42. This refers to the set of Sefirot that make up *Zeir Anpin* (see Note 6 above). *Zeir Anpin* is sometimes referred to simply as “Tiferet”, since Tiferet is the dominant Sefirah within it.

43. The seventh and last of the lower Sefirot is *Malkhut*, the feminine, appropriately called Bat-Sheva, “daughter of seven”.

44. Malkhut is the source of the world below. The menorah lit below affects and illuminates the seven sefirot of Malkhut. At the same time, through the kohen’s lighting, the seven sefirot above, meaning the seven sefirot of Tiferet (ie. *Zeir Anpin*) are also lit and illuminated.

45. As explained previously, Binah is the source of joy, and infuses joy into the Sefirot below. Malkhut, the last of the Sefirot, is described as an empty vessel that receives from the Sefirot above. Everything flows down into Malkhut. Malkhut therefore receives and collects all the joy emanating from Binah. Recall that the incense offering (Ketoret) served to rectify Binah, and ensure the proper flow of joy to the worlds below. (See above, “*The Work of the Incense to Increase Joy in the World*”).

כדי להמצא שמחה בכל הצדדים, כי הם מעוררים את המשכת השפע שמביא שמחה בכל העולמות, וְאֵלֶּיךָ אֵינֶנּוּ, אֲדֹלָקוֹתָא דְּבוֹצֵינִין, וְקִטְרֵת ואלו הם, הדלקת הנרות וקטרת, שהיו בבת אחת כמו שכתוב בהטיבו את הנרות יקטירנה, וְהָא אוֹקִימָנָא וכבר ביארנו ענין זה על מה שכתוב שֶׁמֶן וְקִטְרֵת יִשְׂמַח לָב כי אין שמחה מבלעדי שניהם.

Matok MiDvash

things were done at the same time by the hand of the kohen, so that joy should be found on all sides, for these two arouse the abundance that brings joy to all the worlds. The lighting of the lamps and the (burning of the) Ketoret were done at the same time, as it is written, “[And Aharon shall burn the Ketoret of spices every morning] when he sets the lamps, he shall burn it.”⁴⁶ And we have already explained this idea regarding what is written, “Oil and incense gladden the heart...”⁴⁷ for there is no joy without the two of them.

46. Exodus 30:7. Though we translated the verse as speaking of the “setting” of the lamps, the more accurate translation according to the commentators is the “cleaning” of the lamps. Accordingly, it would seem more appropriate to have quoted the following verse instead, “And when Aharon lit the lamps in the late afternoon, he should burn the incense...” (*ibid.* 30:8). However, Rabbi Yitzchak Isaac of Komarno comments (in his *Zohar Chai*) that the “cleaning” of the lamps truthfully also included an aspect of lighting, because if when the kohen came to clean the lamps he found them still burning, he wouldn’t extinguish them but rather fix the wicks and add enough oil for them to keep burning the whole day.

47. Proverbs 27:9. See above, “*The Work of the Incense to Increase Joy in the World*”.

ההשגה והתגלות האלוקות לעתיד היא השמחה השלימה, יבואר בו שענין השמחה האמיתית שלעתיד תהיה בזכות קיום המצות והמעשים הטובים בעולם הזה.

(מקור המאמר מהר"ר מולדות דף קלו ע"א נמדרש הנעלם, ונמאורינו כך ג עמ' קפג)

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, לֵית לָן לְסִתּוֹר מְהִימְנוּתָא דְכָלָא אֶלָּא לְקִיּוּמָא לִיה אִין לָנוּ לְסִתּוֹר אֲמוּנַת כָּל יִשְׂרָאֵל שְׁמַאמִינִים שְׁתַּהִיָּה סְעוּדָה מִבְּשֵׁר וּדְגִים וַיֵּין טוֹב, כִּי כֵן הוּא הָאֲמִת דְּהָא אֲוֵרִייתָא אֶסְהִידָת עָלּוּי כִּי הַתּוֹרָה מַעֲרִידָה עַל זֶה בְּמִשְׁכַּח וְאֶכְלָתֶם לַחֲמֻכָּם לְשׁוֹבֵעַ, דְּהָא אֲנִן יִדְעִין מְהִימְנוּתָא דְצַדִּיקָיָא וְכִסּוּפָא דְלִהוֹן מַאי הָיָא כִּי כִבֵּר אֲנִי יוֹדְעִים אֲמוּנַת הַצַּדִּיקִים וְתִשׁוּקָה שְׁלֵהֶם

Matok MiDvash

The Attainment and Revelation of Divinity in the Future is the Perfect Joy Here will be explained that the true joy of the future world will come in the merit of the fulfilment of mitzvot and good deeds in this world.

(Source: Zohar I on Toldot, 136a, Midrash HaNe'elam)

Said Rabbi Yochanan: There is no need to refute the conviction among all Israel that believe in a future feast of meat, fish, and good wine,⁴⁸ for this is true, as the Torah bears witness when it states "... you shall eat your bread to satiation..."⁴⁹ We already know the [tremendous level of] faith of the *tzadikim*, and what their desire is, as it is written "...we will be glad and rejoice *in You*..."⁵⁰, not in

48. One might think that the belief among Jews in a future physical feast in the Days of Moshiach is incorrect. However, the belief is actually valid.

49. Leviticus 26:5

50. Song of Songs 1:4

מה היא דכתיב נגילה ונשמחה בך, ולא באכילה, כמו כן נזכרה דודיך מיין דהיינו מיינה של תורה ולא מיין גשמי, והיא סעודתא דזמנין בה ואותה הסעודה שרוב העולם מזומנים לה, שתהיה כפשוטה מבשר ודגים ויין טוב, יהא לן חולק למנהגי מנה יהיה גם לנו חלק בה להנות ממנה, וזו ההתגלות אלקות היא השמחה והשחוק שיהיה לנו אז באותה הסעודה הגדולה שיעשה לנו הקב"ה, ועל זה רומז מש"כ ואלה תולדות יצחק פירוש שיצחקו הצדיקים לעתיד לבוא, ומש"כ אברהם הוליד את יצחק פירוש זכות הנשמה שזכתה בעולם הזה ע"י המצות ומעשים טובים, מוליד השחוק הזה והשמחה בעולם.

Matok MiDvash

eating. Similarly, it says "...we will find Your love better than wine..."⁵¹ meaning the "wine" of Torah, and not physical wine. That feast which most of the world is prepared for in its plain meaning: a feast of meat, fish, and good wine—we, too, shall have a part in it to delight in it.⁵² And this (our part of enjoyment) is the revelation of divinity which is the true joy and laughter that we will have at that great feast which the Holy One, blessed be He, will prepare for us. This is alluded to in the verse, "And these are the generations of Yitzchak..."⁵³ meaning the tzadikim will laugh [*itzchaku*] in the Time to Come. And in the continuation of that same verse "...Avraham begot Yitzchak," meaning that the purity of the soul which was earned in this world through mitzvot and good deeds will beget laughter [*s'choke*] and joy in the [next] world.

51. Song of Songs 1:4

52. Whereas the simple people will delight in the physical aspect of the *sendab* (meal), the tzadikim who care not for food and wine, and want only to delight in God, will receive their delight at the *sendab* in the Divine revelation that will take place then.

53. Genesis 25:19

תועלת השמחה בכל מצב, בו יתפרש שהשמחה וההודאה להשי"ת בכל ענין הבא על האדם, היא העצה לישועה והצלה ממצבו העגום.

(מקור המאמר מהר"ם מק"ק דף ק"ה ע"ב, ונציאונו כך ד' עמ' קפ"א)

יִדְעָתִי כִּי אֵין טוֹב בָּם כִּי אִם לְשִׂמּוֹחַ וְלַעֲשׂוֹת טוֹב בְּחַיָּיו (קהל"ג, יב)
פירושו יִדְעָתִי כִּי אֵין טוֹב בָּם דהיינו בְּאֵינוֹן עוֹבְדִין דְּלֹא אֲתַעֲבִידוּ
בְּדָקָא יָאוֹת באותם המעשים שלא נעשו כראוי לכונת התיקון, ולכן אין עצה
לאדם זה כִּי אִם לְשִׂמּוֹחַ בְּכָל מָה דִּיִּתִּי עָלָיו שישמח ביסורים שיבואו
עליו למרק עונותיו, וּלְמִיָּהֵב הוֹדָאָה לְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא ולתת שבח והודאה
להקב"ה, ומכאן ולהלאה ישתדל וְלַעֲשׂוֹת טוֹב בְּחַיָּיו.

Matok MiDvash

The Value of Being Joyous in All Situations

Here will be explained that constant joy and gratitude to God—regardless of what befalls a person—is the best advice for salvation and rescue from his sorry situation.

(Source: Zohar I on Miketz, 195b)

"I know that there is nothing better for them than for one to rejoice and do good so long as he lives." (Ecclesiastes 3:12) The meaning of "I know there is nothing better for *them*" means for those deeds that were not done appropriately with the intention of *tikkun*.⁵⁴ Therefore, there is no advice for such a person but "to rejoice" in the afflictions that will come to cleanse his sins, and to praise and thank the Holy One, blessed be He [for them]. Henceforth, one should strive to "do good so long as he lives."

54. *Tikkun* refers to spiritual rectification. On a mystical level, everyone comes into this world in order to accomplish certain spiritual rectification. Mitzvot and good deeds serve to accomplish this goal.

ונותן טעם לדבריו ואומר דְּהָא אִי הָהוּא עוֹבְדָא גָרִים לִיה בִּישָׁא שאם
 אותו מעשה הרע שעשה גרם לו רע ועונש, הרי הוא בְּגִין הָהוּא דְּרָגָא
 דְּקָא מְמַנָּא עָלָיו על ידי אותה המדרגה הממונה על אותו מעשה הרע שפיתתה
 אותו לחטוא, היא בעצמה עולה למעלה לקטרג עליו ואחר כך מביאה עליו
 פורענות, לכן אֵית לִיה לְמַחְדֵּי בֵיה וּלְאוֹדָאָה עָלֶיהָ יש לו לשמוח ולהודות
 להקב"ה על העונש שבא בעונותיו, דְּאִיהוּ גָרִים לִיה לְנַפְשִׁיהָ לפי שהוא
 גרם לנפשו ע"י שנתפתה להיצר הרע, וְאִיהוּ אָזִיל בְּלֹא יָדִיעָא והוא הלך
 בעולם בלא ידיעה שלא התבונן לדעת מה שנעשה ונפעל למעלה במעשיו,
 כְּצִיפְרָא דָא בְּגוֹ קוֹסְטִיקָא ונפל ביד היצר כצפור הזה הנופלת בפח.

Matok MiDvash

And he gives a reason for his words [why one should rejoice over his afflictions]: If that evil deed that he performed caused him evil and punishment in return, it comes at the hands of that negative force overseeing that particular evil deed, which caused him to sin in the first place! That force itself ascends to prosecute against him [in the Heavenly Court], and then brings retribution upon him. Therefore, he should rejoice and thank the Holy One, blessed be He, for the punishment that came in response to his sins. It is he who caused himself to fall to the evil inclination by going about his ways in the world unaware and not thinking about what happens above through his actions, thus causing him to fall to the evil inclination like a bird that falls into a trap.

Other deeds that a person engages in which serve no ultimate purpose will have to be accounted for, as the Zohar goes on to describe.

ההולך בדרכי השי"ת זוכה לשמחת הלב, יתפרש בו מי הוא הזוכה לשלום ומנוחת הנפש ושמחת הלב בעולם.

(מקור המאמר מהר פר' וארץ דף כט ע"א, ונצי"נו כרך ה עמ' שג-שז)

רַבִּי חִיָּיא קָם לַיְלָא חַד לְמַלְעֵי בְּאוּרֵיִתָּא רַבִּי חֵיִים קָם לַיְלָא אַחַד לַעֲסוֹק בְּתוֹרָה, וְהָיָה עִמָּיהָ רַבִּי יוֹסֵי זוּטָא דְהָיָה רַבִּינָא וְהָיָה עִמּוֹ רַבִּי יוֹסֵי הַקָּטָן שֶׁהָיָה עֲדִיין יֶלֶד, פִּתְחָה רַבִּי חִיָּיא וְאָמַר הִתְחִיל לִפְרֹשׁ מִשׁ"כ לֵךְ אֲכוֹל בְּשִׂמְחָה לַחֲמֶךְ וּשְׁתֵּה בְּלֵב טוֹב יִינֶה פִי כְּכֹר רֶצֶה הָאֱלֹהִים אֶת מַעֲשֶׁיךָ וְשֶׁאֵל מֵאִי קָא חֲמָא שְׁלֹמָה דְאָמַר הָאִי קָרָא מִה רָאָה שְׁלֹמָה שֶׁאָמַר פֶּסוּק זֶה שֶׁצָּרִיךְ לֵאכּוֹל הַלֶּחֶם בְּשִׂמְחָה וּלְשִׁתּוֹת הֵינִי בְּלֵב טוֹב,

Matok MiDvash

One Who Walks in the Ways of God Merits a Joyous Heart Here will be explained who is worthy of attaining a tranquil soul and a joyous heart in this world.

(Source: Zohar I on Va'era, 29a)

Rabbi Chiya arose one night to study Torah, and with him was Rabbi Yose HaKatan, who was then still a child. Rabbi Chiya began to expound upon the verse, "Go, eat your bread with joy, and drink your wine with a merry heart, for God has already accepted your actions."⁵⁵ He asked: what did Shlomo⁵⁶ see when he said this verse, that [the person] needs to eat bread with joy and drink wine with a merry heart? He answered: if you carefully analyze the words of Shlomo, you will see that each word was said with great wisdom. When he said "Go, eat your bread with joy" he

55. Ecclesiastes 9:7

56. Shlomo HaMelekh is the author of the Book of Ecclesiastes.

ומתרץ אֵלָא שְׁלֵמָה כָּל מַלּוּי בְּחֻמָּה הָוּוּ אלא כשתדקדק בדברי שלמה תראה שכל דבריו אמרם בחכמה, וְהָאֵי דְאָמַר וְזֶה שֶׁאֵמַר לָךְ אֶכּוּל בְּשִׂמְחָה לְחֻמָּךְ כִּוְנָתוּ הִיתָה, כִּי בְּשִׂעְתָּא דְּבֵר נֶשׁ אֲזִיל בְּאוֹרְחוֹי דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּשַׁעֲה שֶׁהָאֵדָם הוֹלֵךְ בְּדִרְכּוֹי שֶׁל הַקִּבְ"ה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַרֵּב לֵיהּ לְגַבִּיּה וְיִהְיֶיב לֵיהּ שְׁלוֹה וְנִיחָא הַקִּבְ"ה מְקַרֵּב אוֹתוֹ אֵלָיו וְנוֹתֵן לוֹ שְׁלוֹה וּמְנוּחָה, כְּדִין נִהְיָא וְחֻמָּא דְאֶכִּיל וְשִׁתִּי בְּחֻדְוָה דְּלִבָּא וְאִזּוּ הַלֶּחֶם שֶׁאוֹכֵל וְהֵיִן שְׁשׁוּתָה הוּא בְּשִׂמְחַת הַלֵּב, בְּגִין דְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲתֵרְעִי בְּעוֹבְדוֹי לִפִּי שֶׁהַקִּבְ"ה כָּבֵד נִתְרַצָּה בְּמַעֲשָׂיו אִזּוּ הוֹתֵרָה לוֹ הַשְׂמֵחָה כִּי בּוֹדֵאֵי שׁוֹם דְּבֵר לֹא יִטְרִידוֹ מִעֲבֻדַּת הַבּוֹרָא אִף עַל פִּי שִׂישְׁמַח בְּלַחְמוֹ וַיִּינוּ.

Matok MiDvash

meant that when a person walks in the ways of the Holy One, blessed be He, the Holy One, blessed be He, draws the person near to Him and gives him peace and tranquility.⁵⁷ Henceforth, the bread which he eats and the wine which he drinks will be with a joyous heart. This is because the Holy One, blessed be He, has already accepted his deeds, and consequently the joy has been opened up for him⁵⁸. [At this point,] it is certain that nothing will prevent him from serving his Creator, even though he rejoices in his bread and wine.⁵⁹

57. The first word of the verse, *lech*, “go” or “walk”, implies that a person walks in God’s ways.

58. Alternatively, this may be translated as “joy has become permitted for him”, because even joy through bread and wine will not take him away from the service of his Creator.

59. Although rejoicing in physical delights like bread and wine might be a sign of a person straying from the spiritual path, in this case it will not hinder his spiritual growth.

הַשִּׁמְחָה בַּשַּׁבָּת זֹכֶה לְמֵאמֶר הַשְּׁכִינָה זֶה שְׁלִי הוּא, יְבוֹאֵר בּוֹ שֶׁהַשְּׁכִינָה
הִקְדִּיחָהּ וּמִכְרֹזֶת עַל הָאָדָם הַנִּכְנָס לְבֵיתוֹ בַּלַּיִל שַׁבַּת קוֹדֶשׁ בַּשִּׁמְחָה
וְהָאֵרֶת פָּנִים, שְׂאִישׁ זֶה מִשְׁתִּיךְ אֵלֶיהָ וּמִתְפַּאֵר בָּהּ.

(מקור המאמר מהר"ם שם פר' אחרי דף ס ע"א, וצ"ל אורינו כך ב עמ' ח"ג)

תָּא חֲזִי בֵּא וְרָאָה, בְּיוֹמָא דָּא דְּשִׁבְתָּא בְּיוֹם הַזֶּה שַׁבַּת, בְּעֵי בְּרַ נָשׁ
לְמַחְדֵּי בְּיָמָא וּבְלִילִיָּא צְרִיךְ הָאָדָם לְשִׁמּוּחַ בְּיוֹם וּבַלַּיִל, וּבְעֵי לְתַקְנָא
פְּתוּרָא וְצְרִיךְ לְהַתְקִין וּלְעֲרוֹךְ הַשְּׁלַחֵן עִם כָּל מִינֵי מַאֲכָלִים טוֹבִים, וְיַעֲבִיד
חֵידוֹ לְעִילָאִין וְתַתָּאִין וְיַעֲשֶׂה וְיִגְרוּם שִׁמְחָה לְעִלְיוֹנִים וּלְתַתְּוֹנִים [וכו'].

אִם אֵינִישׁ יַעֲוֹל לְבִייתֶיהָ בְּחֻדְוָה אִם הָאָדָם נִכְנָס לְבֵיתוֹ בַּשִּׁמְחָה בַּלַּיִל
שַׁבַּת, וְיִקְבֹּל אוֹשְׁפִיזִין בְּחֻדְוָה וּמִקְבֵּל אֶת הָאוֹרְחִים בַּשִּׁמְחָה, וְכֵן
אֵתִי שְׁכִינָתָא וּמְלָאכִין, וְיַחְזִיזוּ שְׁרָגָא נְהָרָא, וּפְתוּרָא מִתְּתַקְנָא וְכַשֵּׁה שְׁכִינָה

Matok MiDvash

One Who Rejoices on Shabbat is Worthy of the Shekhinah Declaring: “This One Belongs to Me” Here will be explained that the Holy Shekhinah bears witness and proclaims, of one who enters his home with joy and a pleasant countenance on the eve of the Holy Sabbath, that this person “belongs” to Her, and She glories in him.

(Source: Zohar Chadash on Acharei, 60a)

Come and see: on Shabbat, a person must rejoice by day and by night, and must prepare and set his table with all kinds of delicacies, and thereby bring joy Above and below.

If a person enters his home with joy on the eve of Shabbat, and receives guests with joy, when the Shekhinah arrives with the angels and sees the [Shabbat] candles lit, and the table set, and husband and wife in happiness and peace, at that

באה עם המלאכים, ויראו נר דלוק, ושלחן ערוך, וְאֵינִישׁ וְאֵיתִיָּה בְּחֻדְוָה
והאיש ואשתו הם בשמחה ובשלום, בְּהֵאֵי שְׁעָתָא שְׂכִינְתָּא אָמְרַת באותה שעה
השכינה אומרת זֶה שְׁלִי הוּא, ועליך נאמר יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר.

העוסק בתורה ניצול מכל מיני עצבות, בו יתפרש שאין שמחה כשמחת
הדבקות וההתאחדות בהש"ת, ועל ידי עסק התורה ושרשי זכות אבות
מנצח את כל העצבות שמהשפעת הסמ"א.

(מקור המאמר ספר מדש פר' יתרו דף נא ע"א, ונצי"לוינו כרך ג עמ' רנא)

חֲזִינָא בְּסִפְרָא דְּשִׁלְמָה מְלָכָא ראייתי בספרו של שלמה המלך, דְּאֵית בְּנֵי

Matok MiDvash

moment the Shekhinah says: "This one belongs to me." And
of this person it is said "...Israel, in whom I will be glorified."⁶⁰

**One Who is Learning Torah is Saved from All
Kinds of Sadness** Here will be explained that there
is no joy like the joy of cleaving to, and unifying
with, God; and that through the study of Torah, and
the merit of one's forefathers, the power of sadness
that emanates from the Sitra Achra is defeated.

(Source: Zohar Chadash on Yitro, 51a)

I saw in the Book of Shlomo HaMelekh⁶¹ that there are

⁶⁰. Isaiah 49:3, "And He said to me: 'You are My servant, Israel, in whom I will be glorified.'"

⁶¹. Besides authoring the Books of Proverbs, Ecclesiastes, and the Song of Songs, Shlomo HaMelekh is also said to have composed a number

נָשָׂא דְאִתְּלִידוּ כִּד שְׁלֵטָא עֲנָפָא דָּא כִּי יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שְׁנוּלְדוּ בַּעַת שְׁשֵׁלֵט הַעֲנָף
 הַזֶּה שֶׁל כּוֹכַב שַׁבְּתַאִי, וְאֵנּוֹן עֲצִיבִין תְּדִיר דְּלָא חֲדָאָן לְעִלְמִין וְהֵם עֲצָבִים תָּמִיד
 וְאֵינֶם שְׂמֵחִים לְעוֹלָם, כִּי אֵי לְעָאָן בְּאִוְרֵיתָא חוּץ אִם עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה, שְׁעִלְיָה
 נֶאֱמַר פְּקוּדֵי ה' יִשְׂרָאֵל מִשְׁמַחֵי לֵב, וְקָא אֶתְאַחֲדָאָן בְּקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא וּמֵתַאחֲדִים
 וּמֵתַדְבָּקִים בַּהֲקִבָּה, אִזְ הֵם שְׂמֵחִים, כִּי אֵין שְׂמִיחָה כְּשִׂמְחַת הַדְּבָקוֹת בַּהֲקִבָּה, וְעַם
 כָּל דָּא אֵי אֵית בֵּיה בְּהֵוָּא כִּי נִשְׁיִסְדִּין וְשִׁרְשִׁין מִזְכּוֹ אֲבָהָן וְעַם כָּל זֶה
 אִם יֵשׁ לְאָדָם הַזֶּה יִסּוּדוֹת וְשִׁרְשִׁים מִזְכּוֹת אֲבוֹת, אִזְ עֲנָפָא דָּא דִּנְפִיק מִשְׁבַּתַּאִי,
 לְזִמְנִין נִצָּח לִיה עֲנָף הַזֶּה שִׁינֵּא מִשְׁבַּתַּאִי, לְפַעֲמִים מִנְצָח אוֹתוֹ זֶה הָאָדָם שְׁנוּלְד
 בַּעַת שְׁשֵׁלֵט עֲנָף הַזֶּה, וְאֶחָיד לִיה וְאוֹחֲזוֹ אוֹתוֹ שְׁלֵא יִבִּיא אוֹתוֹ לְיַד עֲצָבוֹת.

Matok MiDvash

people that were born under the influence of the planet Saturn.⁶² Such people are prone to constant sadness and are never happy—except when they are learning Torah, of which it is said, “The precepts of God are upright, rejoicing the heart...”⁶³ [Through the study of Torah,] they unify and cleave to the Holy One, blessed be He, and are then happy, for there is no joy like the joy of cleaving to the Holy One, blessed be He. Nevertheless, if such a person has [spiritual] foundations and roots from the merit of his forefathers, then this person who was born under the influence of the “branch” emerging from Saturn will sometimes be able to rule over this branch, and hold it so that he will not come to sadness.⁶⁴

of other works that were transmitted over the centuries. The Zohar is referring to one of these.

62. Saturn, *Shabtai* in Hebrew, is especially influential on *Shabbat* (hence the name)—see *Teshuvot HaRashba* (Vol. 5, Siman 1).

63. Psalms 19:9

64. Even if such a person is not learning Torah, he can still be happy due to the merit of his forefathers.

העבודה בשמחה ממשיכה על האדם שמחה עליונה, יתבאר בו שהעבודה בשמחה מעוררת את השכינה ומוסיפה בה את השמחה.

(מקור המאמר זוהר פר' מלוא דף קפד ע"ג, ונציאונו כנך מ עמ' סד)

עֲבְדוּ אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה פִּי אִם הָאָדָם עוֹבֵד אֶת ה' בְּשִׂמְחָה, אִזְּהָרָה דְּבַר נֶשׁ מְשִׁיךְ לְגִבְיָהּ חֲדוּהָ אַחֲרָא עֲלָאָה שְׂמַחַת הָאָדָם מִמִּשְׁכַּת אֱלֹהֵי שְׂמַחָה עֲלִינָה אַחֲרֵת מִהִשְׁכִּינָה, הִכִּי נִמִּי הָאִי עֲלָמָא תַתָּאָה פְּגוּוּנָא דְּאִיְהִי אַתְעֵרַת, הִכִּי אֲמִשִּׁיךְ מְלֵעִילָא כְּמוֹ כֵּן הַמַּלְכוּת [הִשְׁכִּינָה] כְּמוֹ שֶׁהִיא מִתְעוֹרֶרֶת עַל יְדֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל הַמוֹסִיפִים בָּהּ שְׂמַחָה, כֵּךְ הִיא מִמִּשְׁכַּת שְׂמַחָה וְשַׁפֵּעַ מִלְמַעְלָה [מִבְּחִינַת] הַבִּינָה.

Matok MiDvash

Joyous Divine Service Draws Upon a Person a Heavenly Joy Here will be explained that joyous divine service awakens the Shekhinah and adds joy to her.

(Source: Zohar II on Tetzave, 184b)

“Serve Hashem with joy...”⁶⁵ Meaning if a person serves God with joy, then his joy draws towards him an additional Heavenly joy from the Shekhinah. Similarly, just as *Malkebut* (Shekhinah) awakens through the Children of Israel who add joy to her, so too does she draw down joy and abundance from (the aspect of) Binah above.

65. Psalms 100:2

המוני מלאכי חבלה משתדלים למנוע השמחה בלימוד התורה וקיום המצוות, בו יתפרש גודל החושש והפחד של משה רבינו ע"ה מהעבודה בעצבות ובמניעת השמחה.

(מקור המאמר מהר פר' פקודי דף רסד ע"ז נהיכלות, ונצלווינו כן ט עמ' מקמו)

מא"ף וחמ"ה אליו נפקין פמה אלף וכמה רבבן מאלו הב' רוחות א"ף וחמ"ה יוצאים כמה אלפים וכמה רבבות מלאכי חבלה, וכלהו נפקי ושארן עליהו דבני נשא וכולם יוצאים ושורים על בני האדם אינון דמשתדלין באורייתא, או דמשתדלי במלי דמצוה, ואזלי בארשא דמצוה על אלו שעוסקים בתורה, או שעוסקים במצות, או שהולכים בדרך לקיים איוו מצוה, בגין דיתעצבון ולא יחדון בה כרי שיתעצבו ולא ישמחו

Matok MiDvash

Multitudes of Destructive Angels Strive to Prevent Joy in the Study of Torah and Fulfilment of Mitzvot Here will be explained the great worry and fear of Moshe Rabbeinu, peace be upon him, regarding [divine] service done with sadness and lack of joy.

(Source: Zohar II on Pekudei, 264b, Heikhalot)

From the two spirits called *Af* and *Chemah* emerge tens of thousands of destructive angels, and all of them emerge and rest upon people, who toil in the study of Torah, or in the fulfilment of mitzvot, or are on the way to fulfil some mitzvah. [They strive to] make people sad, so that they do not rejoice in the study of Torah and fulfilment of mitzvot—which must be fulfilled in joy, as it is written, “The precepts of God are right, rejoicing the heart...”⁶⁶

66. Psalms 19:9

בלימוד התורה ובקיום המצוה שעוסקים בהם, שצריכים לקיימם בשמחה, כמ"ש פקודי ה' ישרים משמחי לב. ומתריין אלין דחיל משה כד חאבו ישראל ונחית מן טורא ומב' רוחות אלו ירא ופחד משה כשחטאו ישראל בעגל, וראה אותם ברדתו מן ההר דכתיב פי יגדתי מפני האף והחמה.

מקום מיוחד בעוה"ב להמברך ברכת המזון בשמחה, יתבאר בו רב מעלת ברכת המזון בשמחה ועין טובה, שבזה כביכול נותן כח וחיל בעליונים.

(מקור המאמר ספר פר' ויקהל דף ר"ח ע"א-ע"ב, ונציאונו כך מ' עמ' תסז-תסט)

מאן דמברך לקדשא בריך הוא מגו שבועא מי שמברך ברכת המזון

Matok MiDvash

And it was these two spirits that Moshe feared when Israel sinned with the Golden Calf, and that he saw upon his descent from the mountain, as it is written, "For I feared the *af* (anger) and *chemah* (wrath)"⁶⁷.

There is a Special Place in the World to Come for One who Recites Birkat HaMazon in Joy
Here will be explained the greatness of reciting Birkat HaMazon in joy and with a good eye. In this way, so to speak, one gives strength and valour to the worlds above.

(Source: Zohar II on Vayak'bel, 218a-b)

One who recites Birkat HaMazon to the Holy One, blessed

67. Deuteronomy 9:19

להקב"ה מתוך השובע, פְּעִי לְכוֹנֵן לִפְיָה וּלְשׁוֹאָה רְעוּתִיהָ בְּחֶדְוָה צֶרֶךְ לְכוּן אֶת לְבוֹ וְלִשִּׁים אֶת רְצוֹנוֹ לְבֶרֶךְ בְּשִׂמְחָה, וְלֹא יִשְׁתַּכַּח עֲצִיב וְלֹא יִהְיֶה בְּעֵצְבוֹת, כִּי הָעֵצְבוֹת הֵינָּה מִצַּד הַקְּלִיפָּה, אֲלֵא דִּיבְרַךְ בְּחֶדְוָה בְּרוּא דָּא אֲלֵא יִבְרַךְ בְּשִׂמְחָה בְּסוּד זֶה שְׁאִמְרֵנוּ שֶׁהוּא לְשִׂמְחָה אֶת הַשְּׂכִינָה, וְלִישׁוֹי רְעוּתִיהָ וְלִשִּׁים אֶת רְצוֹנוֹ לְכוּן זֶה הַסוּד דִּהָא אִיהוּ יְהִיב הַשְּׂתָא לְאַתְרָא בְּחֶדְוָה בְּעֵינָא טָבָא כִּי הוּא הַנּוֹתֵן עֵתָה בְּרִכּוֹת לְאַחַר שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה בְּשִׂמְחָה בְּעֵין טוֹבָה, וְכִמָּה דִּאִיהוּ מְבָרֵךְ בְּחֶדְוָה וּבְעֵינָא טָבָא וְכִמָּה שֶׁהוּא מְבָרֵךְ בְּשִׂמְחָה וּבְעֵין טוֹבָה, הִכִּי יְהִיבֵין לִיהָ בְּחֶדְוָה וּבְעֵינָא טָבָא כִּי נִתְּנִים לוֹ בְּרִכּוֹת וְשִׁפְעָה בְּשִׂמְחָה וּבְעֵין טוֹבָה, וְכִגִּין כֵּן לֹא יִשְׁתַּכַּח עֲצִיב בְּלָל וְעַל כֵּן לֹא יִהְיֶה בְּעֵצְבוֹת כָּל בַּעַת סְעוּדָתוֹ אֲלֵא בְּחֶדְוָה וּבְמִלִּין דְּאוּרֵייתָא אֲלֵא בְּשִׂמְחָה וּבְדִבְרֵי תוֹרָה שִׁילְמוּד עַל הַשְּׁלַח, וְלִישׁוֹי לִפְיָה וּרְעוּתִיהָ לְמִיָּהֵב

Matok MiDvash

be He, from satiation must set his heart and willpower to recite the blessing with joy. One should not have any sadness, for sadness comes from the side of *kelipah*.⁶⁸ Rather, one should recite the blessing with joy, the secret of which has been discussed previously, that it gladdens the Shekhinah. One should have this secret in mind since in this way he is giving blessings to the Shekhinah with joy and a good eye. And just as he blesses with joy and with a good eye, so too is he given, in turn, blessings and abundance in joy and with a good eye. Therefore, one should never have any sadness whatsoever during a meal. Rather, one should rejoice and learn words of Torah at the meal table, and set his heart and will to give the blessings of Birkat HaMazon to the Shekhinah in the secret

68. Literally "husks" or "shells", representing the unholy forces that conceal Hashem's holiness.

בְּרָכָה דָּא וישים את לבו ורצונו לתת ברכה זו של ברכת המזון אל השכינה, בְּרָזָא דְאַצְטְרִיךְ בסוד הזה שלמדנו להמשיך שפע ברכות אל השכינה.

ואמר עוד כי רָזָא הָכָא יש כאן סוד בענין ברכת המזון, והוא כי אַרְבַּע רְתִיכִין שְׁלִיטִין בְּאַרְבַּע סְטָרִין וּמְשִׁירִין ארבע מרכבות השולטות בר' רוחות ומחנות של מלאכי ארגמ"ן, אֲתִנְנוּ מְהֵרָא בְּרָכָא דְשִׁבְעָא נְזוּנִים מברכה ההיא שעל השובע, וּבְאִינוּן מְלִין דְּכָרוּן אֲתָה ובאלו הדבורים של ברוך אתה שבברכת המזון, אֲתִהְיִי וְאַתְרָבִי וְאַתְעֲטֵר בֵּיה נהנה ונגדלת ומתעטרת בהם השכינה, לכן וּמֵאֵן דְּמִבְרָךְ וּמִי שֶׁמְבָרֵךְ בְּרַכַּת הַמַּזֶּן, אַצְטְרִיךְ רְעוּתָא בְּחֻדָּה וּבְעֵינָא טָבָא צריך להיות רצונו לברך בשמחה ובעין טובה, וְעַל דָּא כְּתִיב ועל זה כתוב טוב עֵין הוּא יְבוֹרֵךְ ואמרו חז"ל (סוטה דף לא ע"ג), אל תקרי יבורך אלא יברך, והיינו שיברך להקב"ה בעין טובה [וכו.].

Matok MiDvash

of that which we have learned—to draw an abundance of blessings to the Shekhinah.

And he further said: there is a secret here with regards to Birkat HaMazon. For there are four chariots which rule over the four directions and camps of the angels of *Argaman*.⁶⁹ These are nourished by the blessings of the one who is satiated, and through the words of blessing in Birkat HaMazon, the Shekhinah delights and magnifies, and is crowned with them. Therefore, one who recites Birkat HaMazon should bless with joy and a good eye, and of this it is written, “He that has a good eye shall be blessed...”⁷⁰ And our Sages said (*Sotah* 38b), “Do not read ‘blessed’ [*yevorakh*] but ‘bless’ [*yevarekh*].” In other words, one should bless the Holy One, blessed be He, with a good eye.

69. *Argaman* (ארגמ"ן) is an acronym for the main celestial angels: Uriel, Raphael, Gavriel, Michael, Nuriel.

70. Proverbs 22:9

טוב עין, כְּמָה דְּאוֹקִימָנָא כמו שפירשנו הוא יִבְרַךְ וְדַאי בְּעֵינָא טָבָא בְּחֻדָּהּ הוא יברך ברכת המזון בעין טובה ובשמחה, ואמר וְלֹא אֵיהוּ לְמַגְנָא לְבִרְכָּא בְּחֻדָּהּ ולא לחנם הוא לברך בשמחה, אלא דְּהָא מִהֵיא בְּרִכְתָּא וּמִהֵיא חֲדָיו שמברכה ההיא ומאותה השמחה, נָתַן מִלְחָמוֹ לְדָל, וְדל הוא אֲתֵר דְּאַצְטְרִיךְ לְאַתְנָא מִכָּל סְטְרִין המקום שצריך להיות נזון מכל הששה קצוות [שש ספירות התפארת], לפי שהוא אֲתֵר דְּלִית לֵיהּ מַגְרָמִיהּ כָּלום מקום שאין לו מעצמו כלום, והיינו השכינה שאין לה כלום אלא מה שמקבלת [מבחינת] התפארת, ולכן היא נקראת דל, אֲתֵר דְּאַתְהֵי מִכָּל סְטְרִין והוא המקום שנהנה מכל הששה קצוות המשפיעים בה, וְאַתְפְּלִיל מִכָּל סְטְרִין ונכללת מכל הקצוות [ויכו].

Matok MiDvash

“A good eye”, means as we explained, that one should recite Birkat HaMazon with a good eye and in joy. It is not for naught that one should recite Birkat Hamazon with joy, for it is from that blessing and that joy that “...he gives of his bread to the poor.”⁷¹ “Poor” refers to the place which needs to be nourished from all six “extremities” (the six Sefirot of Tiferet [*Zeir Anpin*]),⁷² for this his place does not have anything of itself. This [place] refers to the Shekhinah that has nothing but what she receives from [the aspect of] Tiferet [*Zeir Anpin*]. This is why She is called “poor”. This place nourishes from the six extremities that influence her, and she is made up of [the *shefa* (plenty) that comes from] all these extremities.

71. The continuation of the same verse, Proverbs 22:9, which reads in full: “He that has a good eye shall be blessed, for he has gives of his bread to the poor.” The classic explanation for the term “good eye” is to be generous. One should share his meal with those who are not as fortunate. Such a person will be blessed. Here, the Zohar will give a more mystical explanation to the verse.

72. See above, Note 6 and Note 42.

ספר הזהר עם פרוש מתוק מדבש 53

כָּל מֵאֵן דְּמִכְרָךְ בְּרַפְתָּ מְזוֹנָא בְּדָקָא יָאוּת כֹּל מִי שְׁמִבְרַךְ בְּרַכַּת הַמְזוֹן
כְּרֹאזִי, בְּחִדּוּהַ בְּרַעוּתָא דְלִבָּא בְּשִׂמְחָה וּבְרִצּוֹן הַלֵּב, שְׁכֵרוּ יִהְיֶה כֹּד
סָלִיק מֵהָאֵי עֲלָמָא כְּשִׁנְפֹּטֵר מִזֶּה הָעוֹלָם, אֲתֵר אֲתִתְקַנָּא לִיה גּוֹ רִזִּין
עֲלָאִין מִקּוּם יִהְיֶה מוֹכֵן לוֹ בְּתוֹךְ סוּדוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, בְּהִיכְלִין קְדִישִׁין
וּבְהִיכְלוֹת הַקְדוּשִׁים.

שִׂמְחָה שֶׁל מִצְוָה מְבִיאָה לַיָּדֵי עֲבוֹדַת הַשֵּׁם, יִתְפַּרֵּשׁ בּוֹ שֶׁהַשִּׂמְחָה שֶׁל
מִצְוָה הַמְשִׁיכָה אֶת רוּחַ הַנְּבוּאָה עַל אֱלִישָׁע הַנְּבִיא ע"ה.

(מקור המאמר נמקוץ זהר מיקון סט דף קיט ע"א, ונצאורינו כרך ג עמ' רנו)

וְאֵחָיו יָכֹל הָיָה יוֹבֵל, וְהוּא הָיָה אָבִי כָּל תּוֹפֵשׁ כְּנוֹר וְעוֹגֵב וּמִפְרֵשׁ שְׂרוּמִז

Matok MiDvash

Each person who recites Birkat HaMazon properly, with joy and will of the heart, his reward when he leaves this world will be to receive a place prepared for him within the supernal secrets and holy Heavenly palaces.

The Joy of Mitzvah Brings One to Divine Service Here will be explained how the joy of mitzvah drew the spirit of prophecy upon Elisha HaNavi, peace be upon him.

(Source: Tikkunei Zohar #69, page 119a)

And the brother of Yaval was Yuval, who was the “father of all those who handle the harp and pipe.”⁷³ This verse

73. Genesis 4:21. Yuval was history’s first musician.

על אלו המנגינים בכל מיני נגונים בשביל הנאת עולם הזה, ובר נש דחדי ביה ואשתדל בהכלי עלמא ואדם ששמח בהם ומשתדל להתענג בהכלי העולם, עליה אמר קהלת עליו אמר שלמה המלך הנקרא קהלת שמו בחור בילדותו וגומר פירוש תענג ותשמח בתאוות עולם הזה, ולכתר מה אמר ליה ואחר כך מה אמר לו קהלת, ודע כי על כל אלה יביאך האלהים במשפט שעתיד אתה להשפט בעונשים קשים עליהם, דעליהו אמרו מארי מתניתין שעל בעלי הזמר אמרו חכמי המשנה (נמס' סוטה דף מ"א ע"א), זמרא בביתא חרפא בביתא על ידי שמזמרים בבית במשתאות של תענוגי עולם הזה, סופו שיחרב ביתם, וזה שכתוב "ושם אחיו יובל" שהוא לשון בלה כנ"ל,

Matok MiDvash

alludes to those who play all kinds of melodies for the purpose of enjoyment in this world. And a person who rejoices in them, and strives to delight in the vanities of this world, of him Shlomo HaMelekh, also called Kohelet ["Ecclesiastes"], said, "Rejoice, young man, in your youth..."⁷⁴ He was saying: delight and rejoice in the lusts of this world. And afterwards what does Kohelet tell him: "Know that for all these things God will bring you into judgment"⁷⁵, for you are destined to be judged and receive harsh punishments for this. It is regarding [such] musicians that the Sages of the Mishnah (*Sotah* 48a) said, "If there is song in the house, there will be destruction in the house." This means that the songs in those houses of [alcoholic] drinking and earthly pleasure will ultimately cause those houses to

74. Ecclesiastes 11:9

75. The full verse reads: "Rejoice, young man, in your youth and let your heart cheer you in the days of your youth, and walk in the ways of your heart, and in the sight of your eyes; but know that for all these things God will bring you into judgment."

ובא לרמז שביטו יתבלה ויחרב, אֶלָּא איזו שמחה מותרת, מה שכתוב וּשְׂמֵחָתָם לְפָנַי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם דהיינו שמחה של מצוה המביאו לעבודת השם, כְּגֻוֹנָא דְאַתְמָר כעין שנאמר באלישע הנביא וְהָיָה כְּנֶגֶן הַמִּנְגֵן וְתִהְיֶי עָלָיו יְד יְהוָה ר"ל על ידי השמחה המשיך עליו אלישע את רוח הנבואה.

Matok MiDvash

be destroyed. And this is what is meant by “And his brother’s name was Yuval...”⁷⁶ The root of Yuval is *bilab* [decay], as explained before⁷⁷, alluding to the fact that his house will decay and be destroyed. However, which type of joy *is* permitted? What is written, “You shall rejoice before Hashem, your God...”⁷⁸ This is the joy of mitzvah which brings one to divine service, similar to what is said of Elisha HaNavi: “And it came to pass, when the musician played, that the Hand of God came upon him.”⁷⁹, meaning that through this joy, Elisha was able to draw upon himself a spirit of prophecy.

76. Genesis 4:21

77. Earlier in this essay of the Tikkunei Zohar, right before the part quoted here in this pamphlet.

78. Leviticus 23:40

79. II Kings 3:15. In other words, it isn’t that all music is automatically sinful and forbidden, rather, music should serve to bring a person into a more spiritual mood, or to make a person more receptive to fulfil mitzvot, ultimately bringing one closer to God.

השמחה מצד הקדושה והעצבות מצד הסט"א, בו יבואר שענין מדת השמחה היא מצד הקדושה, וההיפוך הוא מצד הסט"א, והכונה היא על שמחה של מצוה.

(מקור המאמר בזהר פר' פקודי דף רנה ע"א נהיכלות, ונציאורינו כרך ט עמ' טז - תס)

וְכָלֵא כְּמָה דְּאַצְטְרִיךְ וְהַכֵּל הִיָּה כְּמוֹ שְׁצִרִיךְ לְהִיּוֹת, תִּידוֹ מִסְטָרָא דָא הַשְׂמִחָה הִיָּינוּ הַקְדוּשָׁה הִיתָה מִצֵּד זֶה [אַצֵּל עֲשֵׂרָה הַרוּגֵי מַלְכוּת], לִפִּי שַׁעַל יְדֵי עֲלִיַּית נִשְׁמָתָם נִתְקְנוּ הַהֲשַׁפְעוֹת מִלְמָטָה שֶׁל פֶּרֶצוּפֵי [סְפִירוֹת] בִּינָה וּמַלְכוּת, וְעֲצִיבּוֹ מִסְטָרָא דָא וְהַעֲצָבוֹת הִיָּינוּ הַסְטָרָא אַחֲרָא הִיָּה מִצֵּד זֶה, לִפִּי שֶׁשֶּׁלֵּט עַל גּוֹפֵם הַקְדוּשׁ.

Matok MiDvash

Joy is From the Side of Holiness, Sadness is From the Sitra Achra Here will be explained that the characteristic of joy comes from the realm of holiness, and its opposite comes from the realm of evil. And the intention [here] is to joy of mitzvah.

(Source: Zohar II on Pekudei, 255a, Heikhalot)

[By the Ten Martyrs] everything was exactly as should be. There was joy, meaning holiness, on the one hand, because through the ascension of their souls, the Sefirot of Binah and Malkhut were rectified here below.⁸⁰ And there was sadness from the Sitra Achra on the other hand, because it took control over their holy bodies.⁸¹

80. The Ten Martyrs were ten Sages in Talmudic times that were executed by the Romans. They accepted the Heavenly decree of their deaths, and rejoiced even in their execution, as was famously demonstrated by Rabbi Akiva. In this way, they were able to affect a great tikkun.

81. This is part of a lengthy passage in the Zohar which Kabbalistically explains the deaths of the Ten Martyrs.

לפי שאמר שהשמחה היא ענין של קדושה לכן בדרך אגב מביא כאן את מאמר הבא, ואמר בתיב וְשִׁבְחִתִּי אֲנִי אֶת הַשְּׁמִיחָה משבח אני את ענין השמחה, אֲשֶׁר אֵין טוֹב לָאָדָם תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ היינו בעולם הזה, פִּי אִם לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׁמוֹחַ כי האכילה והשתיה מביאים את השמחה, וְהוּא יִלְוֶנוּ והשמחה תתחבר עמו, בַּעֲמָלוֹ בעת אשר יעמול, כֹּל יָמֵי חַיָּיו אֲשֶׁר נָתַן לוֹ הָאֱלֹהִים לחיות, תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ פִּי בזה העולם, ואל יצטער בטורח העמל. (מלדומ), ומפרש ואמר, מִשְׁכַּח וְשִׁבְחִתִּי אֲנִי אֶת הַשְּׁמִיחָה שואל וְכִי שְׁלֵמָה מְלָפָא מְשַׁבַּח דָּא וכי שלמה המלך משבח את שמחת תענוגי עולם הזה.

ומתרץ ואמר אֵלָא וְשִׁבְחִתִּי אֲנִי אֶת הַשְּׁמִיחָה אין הכוונה על שמחת תענוגי

Matok MiDvash

Since [the Zohar] stated that joy is a matter of holiness, it goes on a tangent to explain the following: It is written, “So I praised joy, that a man has nothing better under the sun...”⁸² meaning there is nothing better than joy in this world, “...to eat, and to drink, and to be joyous...” since eating and drinking bring a person joy “...and that this should accompany him...” that joy should bond with him “...in his labour...” whenever he works, all “the days of his life which God has given him” to live “under the sun” meaning in this world. One should not regret the travails of the labour. He now explains this [whole verse]. Regarding what is written, “So I praised joy...”, we must ask: Did Shlomo HaMelekh praise the joy of the earthly pleasures of this world?

The answer is, that “So I praised joy...” is not referring

82. Ecclesiastes 8:15

עולם הזה, אלא דא חֲדוּתָא דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא זה הוא השמחה של מלך הקדוש ב"ה, בְּזִמְנָא דְּאִיהוּ שְׁלֵטָא בְּשַׁבְתָּא וּבְיוֹמֵין טָבִין בזמן שהוא שולט, דהיינו בשבתות ובימים טובים, שאז יש שמחה למעלה, ואז צריך לאכול ולשתות ולשמוח למטה, דְּמִכָּל עוֹבְדֵין טָבִין דְּכֵר נָשׁ עֲבִיד כי מכל המעשים טובים שאדם עושה בעולם הזה במעשים גשמיים של הגוף, אֵין טוֹב לְאָדָם תחת הַשָּׁמַשׁ, כִּי אִם לְאָכּוֹל וּלְשִׁתּוֹת דהיינו וּלְאַחֲזָא חֲדוּתָא בְּהוּא זִמְנָא (ה"ג המק"מ) לאכול סעודות שבת, ולהראות שמחה בזמן ההוא, כי שמחת שבת ויום טוב מתפשטת על כל ישראל, על כל אחד ואחד כפי בחינתו, (ומי שמתעצב ח"ו בשבת ויום טוב הוא פוגם בזו השמחה), בְּגִין דִּיהָא לִיה חוֹלְקָא לְעֵלְמָא דְּאִתִּי כי על ידי שמחת שבת ויום טוב יהיה לו חלק לעולם הבא. ומש"כ וְהוּא יִלְוֵנוּ בְּעַמְלּוֹ שואל מֵאֵן מי ילווה אותו, ואמר דא קְדִישָׁא

Matok MiDvash

to earthly pleasures of this world, but to the joy of the King, the Holy One, blessed be He, in the time that He "rules", which is on *Shabbatot* and *Yomim Tovim*, when there is joy Above, and it is then that one should eat and drink and rejoice below. Because from all the good deeds that a person does in this world, of the physical deeds of the body, there is "nothing better for a person under the sun than to eat, and to drink..." to eat the Shabbat meal, and to exhibit joy in that time, for the joy of Shabbat and Yom Tov spreads among all Israel, to each and every one according to his degree. (And one who is sad, God forbid, on Shabbat and Yom Tov damages this joy.) Through the joy of Shabbat and Yom Tov one will merit a portion in the World to Come.

And of what is written, "that this should accompany him in his labour," the question is: Who will accompany him?

ברוך הוא, הוא ילונו, ויהי עמיה לאעלא ליה לעלמא דאמי זהו הקב"ה שהוא ילוה אותו וילך עמו להביאו לעולם הבא.

דבר אחר פירוש אחר על מש"כ והוא ילונו דורש מלת ילונו מלשון הלואה, ושואל מאן הוא מי הוא הלוה, ואמר ההוא בר נש דאכיל ושתה וחדה זה האדם שאוכל ושותה ושמח לכבוד שבת ויום טוב, אז כל מאי דאפיק למיכל ולמשתה כל מה שמוציא הוצאות לאכול ולשתות, הוא ילונו לקדשא בריך הוא בהלואה הוא מלוה אותו בהלואה להקב"ה, (לפי שסעודות שבת ויום טוב הם סעודות של הקב"ה, ואנו מוציאים הוצאות בשבילו, לכן נחשב לנו כאילו כביכול הקב"ה לוה מאתנו), ואיהו יחייב ליה כפלי כפלים והקב"ה נותן ומשלם לו כפלי כפלים, מכל מה דאפיק בהאי מכל מה שהוציא לצרכי שבת ויום טוב. ואמר עוד כי בתרין אלין אוזיף בר נש לקדשא בריך הוא בשני דברים

Matok MiDvash

It is the Holy One, blessed be He, who will accompany him and bring him to the World to Come.

An alternate explanation: "that this should accompany him" [yilvenu] comes from the word *lo've*, "loan". The question is: Who is the one who "loans"? This is the person who eats and drinks and rejoices in honour of Shabbat and Yom Tov. In this case, all that he spends on food and drink is a loan to the Holy One, blessed be He (since Shabbat and Yom Tov meals are meals of the Holy One, blessed be He, and we spend money for His sake, therefore it is as if, so to speak, the Holy One, blessed be He, has "loaned" from us.) Then the Holy One, blessed be He, repays him many times more for all that he has spent on Shabbat and Yom Tov.

Furthermore, with the following two things a person "lends" to the Holy One, blessed be He: One, when he has

אלו מלוה האדם להקב"ה, אחד פד חיים ליה למסכנא כשמרחם ונותן צדקה לעני, השני וכד אפיק בשפתי וזמני כשמוציא הוצאות על שבתות וימים טובים, דהא פלא אוזיף לקדשא פריף הוא כי נחשב כאילו את כל מה שנתן לעני והוציא לשמחת שבת ויום טוב הוא מלוה אותו להקב"ה, פמה דאת אמר כמו שנאמר מלוה יהו"ה חונן דל מה שחנן ונתן לדל נחשב כאילו הלוח אותו לה, וגמולו ישלם לו ומה שהוציא על הוצאות שבת ויום טוב ישלם לו הקב"ה גמולו משלם, לכן אין לצמצם על הוצאות שבת ויום טוב וצדקה, כי הקב"ה ישלם לו כפל כפלים.

ובגין כך, דא שמחה, ודא עציבו ובשביל זה, הקדושה היא שמחה והסטרא אחרא הוא עצבות, דא חיים, ודא מות הקדושה היא חיים והסטרא

Matok MiDvash

compassion and gives *tzedakah* to the poor. Two, when he spends money on *Shabbatot* and *Yomim Tovim*. In these cases, it is considered as if all that he gave to the poor and spent on the joy of Shabbat and Yom Tov is a loan to the Holy One, blessed be He, as it is written, "He that is gracious unto the poor loans to God..."⁸³ What one has given to the poor in graciousness is considered like it was loaned to God "...and his good deed He will repay him." What one has spent on Shabbat and Yom Tov, God will repay him in full for this good deed. Therefore, one should not be stingy regarding *tzedakah* and the expenses of Shabbat and Yom Tov, since the Holy One, blessed be He, will repay him many times over.

Because of this, holiness is joy and the Sitra Achra is sadness; holiness is life, and the Sitra Achra is death; holiness is

83. Proverbs 19:17

אחרא הוא מות, דא טוב, ודא רע הקדושה היא טוב והסטרא אחרא הוא רע, דא גן עדן, ודא גיהנום הקדושה הוא גן עדן והסטרא אחרא הוא גיהנום, וכלא דא בהפוכא דדא ובכל דבר הסטרא אחרא הוא היפך מן הקדושה.

המשמח עניים זוכה שהקב"ה שמח עמו, בו יתבאר שאפילו בעלי הדין מכריזים על המשמח את העניים כאשר משביע אותם בסעודה, שכל הדינים בטלים מעליו.

(מקור המאמר צהר פר' אמור דף קד ע"א, ונמצאונו כך יא עמ' תרינ)

אמר רבי אלעזר, אורייתא לא אטרח עליה דבר נש יתיר, אלא פמה דיכיל התורה לא הטריחה את האדם לתת יותר מיכולתו, אלא כמו שיכול

Matok MiDvash

good, and the Sitra Achra is evil; holiness is the Garden of Eden, and the Sitra Achra is *Gebinnom*; and regarding all things the Sitra Achra is the opposite of holiness.

One Who Gladdens the Poor Merits for the Holy One, blessed be He, to Rejoice With Him Here will be explained that even the [Heavenly] forces of judgement declare the nullification of all judgements upon one who gladdens the poor by satiating them with a meal.

(Source: Zohar III on Emor, 104a)

Said Rabbi Elazar: the Torah does not burden a person to give more than what he is able to. Rather, one should give according to his abilities, as it is written, "Every man shall

ליתן, דְּכָתִיב אִישׁ פִּמְתָּנֶת יָדוֹ כְּבֹרַת ה' אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר נָתַן לְךָ. וְלֹא לִימָא
אִינִישׁ, אֲכֹל וְאַשְׁבַּע וְאַרְוִי בְּקִדְמִיתָא וְלֹא יֹאמֶר הָאֵדָם, אֲכֹל וְאַשְׁבַּע
וְאִירוּהָ תַחֲלִילָה, וּמָה דִּישְׁתָּאֵר אֲתָן לְמַסְפְּנֵי וּמָה שִׁישָׁאֵר מִסְעוּדָתִי אֲתָן לַעֲנִיִּים,
אֲלֵא רִישָׁא דְכָלָא דְאוֹשְׁפִיזִין הוּא אֵלָא רֵאשִׁית הַכֹּל הוּא שֶׁל הָאוֹרְחִים,
דְּהֵינּוּ שִׁיתָן מִנָּה יָפָה לַהֲעֵנִיִּים שֶׁהוּא חֶלֶק הָאוֹשְׁפִיזִין, וְרֵאוּי שֶׁהֵם יִטְלוּ חֶלֶק
בְּרֵאשׁ, וְאִי חֲדֵי לְאוֹשְׁפִיזִין וְרֵאוּי לֹון, קְדָשָׁא בְּרִינָה הוּא חֲדֵי עֲמִיָּה
וְאֵם מִשְׁמַח אֶת הָעֲנִיִּים וּמִשְׁבִּיעַ אוֹתָם, אִזְּהִיבָהּ שְׂמֵחָ עִמּוֹ, וְאַבְרָהָם קָרִי
עֲלֵיהָ וְאַבְרָהָם אִישׁ הַחֶסֶד קוֹרָא וּמְכַרִּיז עֲלֵיו אִזְּתַּעֲנַג עַל יְהוָה, וְיִצְחָק

Matok MiDvash

give as he is able, according to the blessing that Hashem, your God, has given you.”⁸⁴ A person should not say, “First I will eat and satisfy myself and drink to my content, and whatever remains from my meal I shall give to the poor.” Rather, the first of everything should go to the guests. One should give to the poor a bountiful portion, since it is the portion of the *ushpizin*,⁸⁵ and it is fitting to give them their part first. And if he gladdens the poor and satiates them, then the Holy One, blessed be He, rejoices with him. And Avraham, the man of Chessed,⁸⁶ calls and declares regarding

84. Deuteronomy 16:17

85. Spiritual “guests”. Earlier in this passage, the Zohar explains that besides “inviting” the spiritual guests to one’s Sukkah, one must also give of his meal to poor people, because they are a part of the *ushpizin*, and the *ushpizin* are pleased when a person gives of his meal to the poor. [The *ushpizin* are Avraham, Yitzchak, Yaakov, Moshe, Aharon, Yosef and Dovid.]

86. Each of the *ushpizin* corresponds to one of the lower seven Sefirot: Avraham to Chessed, Yitzchak to Gevurah (or Din), Yaakov to Tiferet, Moshe to Netzach, Aharon to Hod, Yosef to Yesod, and Dovid to Malkhut.

ספר הזהר עם פרוש מתוק מדבש 63

קֹאֲרִי עָלֶיהָ וַיִּצְחַק שֶׁהוּא בֶּעַל דִּין קוֹרָא וּמַכְרִיז עָלָיו, מֵה שֶׁכָּתוּב כָּל כְּלִי
יוֹצֵר כָּל כְּלֵי זֵיַן הַמַּחְדָּדִים, עָלֶיךָ לֹא יִצְלַח לֹא יִהְיֶה לָהֶם הַצִּלְחָה עֲלֶיךָ,
ר"ל לֹא יִזְיקוּ לָךְ.

Matok MiDvash

this person, "Then you shall delight in God..."⁸⁷ And Yitzchak, the master of judgement, calls and declares regarding this person what is written, "No weapon that is formed against you shall succeed..."⁸⁸ Meaning, they will not succeed against you or be able to harm you.

87. Isaiah 58:14

88. Isaiah 54:17

השמחה היא שכר המצוה

עוד רמז [– הכתוב והיה עקב תשמעון שעל תיבת והיה - דרשו רז"ל שהוא מלשון שמחה –] על דרך אומרו (תהלים י"ט) פקודי ה' ישרים משמחי לב, והוא אומרו והיה, השמחה תהיה עקב תשמעון, ופירוש עקב "שכר עסק התורה תשמחהו", והוא מה שרמז התנא באומרו (אבות פ"ד) מצוה גוררת מצוה וכו' ששכר מצוה "מצוה שהיא השמחה".
[אור החיים הק' ריש פרשת עקב (דברים ז', יב)]

Matok MiDvash

Joy is the reward of a mitzvah

"And it shall come to pass (v'hayah), because [ekev] you will listen" (Deuteronomy 7:12) The Sages taught that the word "v'hayah" connotes joy. The holy Or HaChaim (Rabbi Chaim ibn Attar, c. 1696-1743) commented on this opening verse of parashat Ekev, based on this teaching of the Sages, with the following:

This [the words *"V'haya ekev tishmann"*] alludes to what is said (Psalms 19:9) "The precepts of God are right, rejoicing the heart" Meaning, *v'hayah* itself, ie. joy itself] is the reward for listening [to God's precepts]. And the meaning of "ekev" is *because* "the reward for engaging in Torah will gladden him." This was alluded to by the *tanna* who said, "A mitzvah leads to another mitzvah for the reward of a mitzvah is a mitzvah" (*Avot* 4:2), [the second] "mitzvah" being joy.